

ΔΟΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

ΤΕΥΧΟΣ 7 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2007 • ΤΟΣΙΤΣΑ 1Β - 10682 ΑΘΗΝΑ • ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ 0,10 Ευρώ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΑΝΩΤΑΤΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.)

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

**Καθοριστική
η χρονιά για τα
επαγγελματικά
δικαιώματα**

**Συνέντευξη με τον Διευθυντή της Σχολής Τεχνολογικών
Εφαρμογών του ΤΕΙ Πειραιά , κ. Τσελέ**

Σημείωμα της Σύσταξης

Επειδή η προσπάθεια αναβάθμισης του περιοδικού θα συνεχίζεται, καλούμε τους συναδέλφους να στέλνουν τις παρατηρήσεις, υποδείξεις τους, αλλά και ύλη που κρίνουν ότι μπορεί να αποτελέσει υλικό για δημοσίευση, στην Ομοσπονδία ώστε το περιοδικό να γίνεται ολοένα και καλύτερο.

Στόχος μας παραμένει για το άμεσο μέλλον η ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ.

ΔΟΚΟΣ

Τριμηνιαία περιοδική έκδοση της Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

ΚΩΔΙΚΟΣ: 8044

Τεύχος 7

Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2008

Τιμή τεύχους 0,10 Ευρώ

Ιδιοκτήτης

Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

Ταχ. Δ/ση: Τσοτίσα 1B - 10682 ΑΘΗΝΑ

Βαρβάκη 12 - 11454 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 210 5241814 Φαξ: 210 5241814

Ηλ. Δ/ση: <http://www.pomitedy.gr>

Εκδότης

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο)

Κων/νος Αγγελίδης

Πρόεδρος Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ

Συντακτική Επιτροπή

Θωμάς Λογοθέτης

Δημήτρης Πετρίσης

Γιώργος Κωστόπουλος

Χρίστος Νταής

Δημοσιογραφική Επιμέλεια και

Επιμέλεια έκδοσης:

Ελένη Λογοθέτη

Παραγωγή-Έκδοση:

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕΒΕ

Χαλκοκονδύλη 35 - 10432 Αθήνα

Σύνθεση του Δ.Σ. της Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.

Πρόεδρος:	Αγγελίδης Κων/νος
Α' Αντιπρόεδρος:	Κωστόπουλος Γεώργιος
Β' Αντιπρόεδρος:	Στεφανής Κων/νος
Γενικός Γραμματέας:	Παρισίου Αναστασία
Ταμίας:	Μπρίλη Αικατερίνη
Οργανωτικός Γραμματέας:	Λιόντης Στέφανος
Αναπληρωτής Ταμίας:	Σαρίδου Κων/να
Υπεύθυνος Τύπου:	Κυριάκος Φίλιππος
Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων:	Λάππας Κων/νος
Υπεύθυνος Τεκμηρίωσης και Αλληλεγγύης:	Μερτινός Γεώργιος
Μέλος:	Σεκερτζής Ζαχαρίας

Περιεχόμενα

- Το αναπτυξιακό μέλλον μιας χώρας είναι η παραγωγή της γνώσης. Συνέντευξη του κ. Τσελέ, Διευθυντή της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών ΤΕΙ Πειραιά..... **5**
- Πτυχιούχοι Μηχανικοί: Το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Άρθρο του Αλέκου Βλαχογιάννη **8**
- Το επάγγελμα του Μηχανικού στην Ελλάδα. Μύθος και πραγματικότητα. Άρθρο του Θωμά Λογοθέτη **10**
- Λειτουργική διαχείριση κτιρίων - Εξοικονόμηση ενέργειας βάσει της γεωθερμικής ενέργειας. Άρθρο του Άγγελου Ρ. Ν. Μόλσον **15**
- Λύθηκε το θέμα της συμμετοχής των Πτυχιούχων Μηχανικών **19**
- Τολμήστε κε Πρόεδρε **20**
- Η Σχολή Τεχνολογικών Εφαρμογών του ΤΕΙ Αθήνας ενεργοποιείται και διαμαρτύρεται **23**
- Αδικίες και στρεβλώσεις: Τα παράδοξα και τα παράλογα του ασφαλιστικού **24**
- Στη δημιουργία Ταμείου Δημοσίου Υπαλλήλου προσανατολίζεται η κυβέρνηση **26**
- Προσλήψεις Μηχανικών Τ.Ε. στη Νομαρχία Λάρισας **27**

Η χρονιά είναι καθοριστική

Συνάδελφοι

Με αίσθημα ευθύνης όλο αυτό το διάστημα το ΔΣ της Ομοσπονδίας προσπαθεί να βρει λύσεις για τα προβλήματα που υπάρχουν για τον κλάδο μας διαχρονικά, αλλά και για τα επιπλέον πρόσθετα που δημιουργήθηκαν κυρίως και μετά την εγκύκλιο του ΥΠΕΣΔΔΑ.

Στην κατεύθυνση αυτή το προεδρείο του ΔΣ της Ομοσπονδίας πραγματοποίησε δύο συναντήσεις με τον υφυπουργό Δ. Διοίκησης κ. Χρήστο Ζώη και μία με τον υφ. Παιδείας κ. Σπύρο Ταλιαδούρο. Κατά την δεύτερη συνάντησή μας με τον υφυπουργό Δ.Δ. λάβαμε την διαβεβαίωση ότι θα βρεθεί λύση.

Είναι δεδομένο μετά από την χρήση όλων των στοιχείων αλλά και την ανάγνωση της σειράς των γνωμοδοτήσεων που έχει εκδόσει το ΣΤΕ αποδεικνύεται ότι η εγκύκλιος είναι ψευδεπίγραφη καθ' ότι σε καμιά περίπτωση δεν αναφέρονται οι αυθαίρετοι ισχυρισμοί του ΥΠΕΣΔΔΑ. Από τη στιγμή όμως που με τον Νέο Υπαλληλικό Κώδικα θα εφαρμοστεί η μοριοδότηση των τυπικών και ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να υπάρξει διάκριση μεταξύ των υπαλλήλων ΠΕ και ΤΕ οι οποίοι κρίνονται για την κατάληψη θέσεων με βάση τα ίδια τυπικά προσόντα (πρώτο και δεύτερο πτυχίο, μεταπτυχιακά, διδακτορικό κ.πλ.).

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάει κανείς ότι η χρονιά αυτή θα είναι καθοριστική στα θέματα που μας αφορούν.

Το ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων είναι ανοιχτό όχι μόνο ως προς το θέμα αν θα εκδοθούν αυτά, αλλά και σε σχέση με το περιεχόμενό τους. Θα αφορούν απόφοιτους Ανώτατης Εκπαίδευσης; θα καλύπτουν τις δράσεις και δραστηριότητες των δημοσίων υπαλλήλων; Όλα αυτά θα τα συζητήσουν η Ομοσπονδία μας με το υπουργείο Παιδείας και άλλα συνεμπλεκόμενα υπουργεία ή φορείς.

Τη χρονιά αυτή ανοίγουν και τα θέματα: 1) των μεταπτυχιακών όπου θα γίνει το αυτονόητο, ότι τα Ανώτατα Ιδρύματα ΤΕΙ θα διενεργούν αυτόνομα μεταπτυ-

Του **Κώστα Αγγελίδη**
Προέδρου της ΠΟΜΗΤΕΔΥ

Το ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων είναι ανοιχτό όχι μόνο στο θέμα αν θα εκδοθούν αυτά, αλλά και σε σχέση με το περιεχόμενό τους.

χιακά προγράμματα αλλά μετά από εσωτερική αξιολόγηση (άποψη του ΥΠΕΠΘ) 2) του ότι το πτυχίο με πενταετείς σπουδές θα θεωρείται ισότιμο με το αγγλοσαξωνικό master (με διαχωρισμό των σπουδών σε 4+1, χωρίς το πρώτο πτυχίο να αντιστοιχεί σε επαγγελματική δραστηριοποίησης και δικαιώματα).

Και τα δυο αυτά ζητήματα όπως μέχρι σήμερα εμφανίζονται είναι πρωτοφανή.

Είναι δυνατόν ιδρύματα όπως τα ΤΕΙ που λειτουργούν επί δεκαετίες να χρειάζονται αξιολόγηση για να κάνουν μεταπτυχιακά (ορισμένα λειτουργούν είδη με σύμπραξη με πανεπιστήμια) και να αρκεί να έχεις την ονομασία πανεπιστήμιο (χωρίς να έχει καμία υποδομή ή μόνιμο προσωπικό) για να κάνεις μεταπτυχιακά χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Για το δεύτερο θέμα του διαχωρισμού των σπουδών των Πολυτεχνείων και Γεωπονικών σχολών σε 4+1 έτη απλά για να γίνει το «κέφι» κάποιων μπορούν οι κύριες σπουδές δηλαδή τα 4 χρόνια να μην αντιστοιχούν και ανταποκρίνονται σε άσκηση επαγγέλματος αλλά να είναι απαραίτητος ο ένας στο πλέον χρόνος; Πού συμβαίνουν αυτά; Υπάρχει χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που να έχει κάτι αντίστοιχο;

Μέχρι τότε θα νομοθετούμε με τις διαθέσεις των συντεχνιών;

Η δεύτερη «εκκολαπτόμενη» ρύθμιση είναι δεδομένο ότι τους πρώτους και ίσως τους μόνους που θα πλή-

ξεί είναι τους μηχανικούς πτυχιούχους ΤΕΙ με σκοπούς τη διαιώνιση των προβλημάτων και αντιπαραθέσεων.

Καλούμε την κυβέρνηση και τα κόμματα να πάρουν θέση, τα δε ΤΕΙ και τους επιστημονικούς φορείς σε επαγρύπνηση. Καλούμε την ηγεσία της ΕΕΤΕΜ, συνεργαζόμενη με τους υπόλοιπους φορείς των πτυχιούχων μηχανικών να βρούμε τον τρόπο αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων. Την καλούμε έστω αυτήν την ύστατη ώρα να σταθεί προ των ευθυνών της και να μη διαχειριστεί και αυτό το κυρίαρχο ζήτημα με τον τρόπο που αντιμετώπισε το θέμα των συναδέλφων ελεύθερων επαγγελματιών στέλνοντάς τους βορά στο ΤΕΕ. Την καλούμε να μην γίνονται όλα σε πλήρη αδιαφάνεια όπως έγινε πριν ένα χρόνο που δεν έλαβε ποτέ γνώση ούτε το Δ.Σ. για τις προσκλήσεις του ΤΕΕ για το κυρίαρχο θέμα της αύξησης αλλά και της κατάθεσης των αμοιβών των ελεύθερων επαγγελματιών.

Με τις τρεις προσκλήσεις αυτές ζητούσε διάλογο. Γιατί δεν ενημερώθηκε κανείς; Γιατί δεν προσήλθαμε να ακούσουμε τις προτάσεις τους και να αντικρούσουμε τους όποιους ισχυρισμούς τους;

Το αναπτυξιακό μέλλον μιας χώρας είναι η παραγωγή της γνώσης

Ως Διευθυντής της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών των ΤΕΙ Πειραιά, ο κ. Τσελές τονίζει ότι για να μπορέσει μια χώρα να εξελιχθεί και να αναπτυχθεί, θα πρέπει να αυξηθούν οι δαπάνες για την έρευνα. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να διατεθεί το 3% του ΑΕΠ, που στην Ελλάδα αντιστοιχεί σε 6 δισεκατομμύρια και την απασχόληση 200.000 ατόμων στον τομέα της έρευνας. Όλα αυτά βέβαια σε θεωρητικό επίπεδο αφού η διακρίση που εξακολουθεί να υπάρχει σε ΤΕΙ και ΑΕΙ και όλο το θολό πεδίο που επικρατεί γύρω από το μείζον αυτό πρόβλημα, κρατάνε την χώρα πολύ μακριά από το ιδανικό σενάριο του κ. Τσελέ.

Αν και η Ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο τομείς παράλληλους και ισότιμους μεταξύ τους, εν τούτοις στον Δημόσιο Τομέα, εξακολουθεί να υφίσταται η διάκριση στις προσλήψεις, με βαθμολογικό και μισθολογικό προβάδισμα της ΠΕ έναντι της ΤΕ κατηγορίας.

Αυτή η σημαντική διάκριση εξακολουθεί να υφίσταται και στον πρόσφατα ψηφισθέντα από τη Βουλή Υπαλληλικό Κώδικα, παρ' όλες τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν από τον φορέα των Δημοσίων Υπαλλήλων Πτυχιούχων Μηχανικών την ΠΟΜΗΤΕΔΥ.

Θεωρείτε ότι με τα σημερινά δεδομένα πρέπει να υφίσταται αυτή η διάκριση;

Μια τέτοια διάκριση θα είχε έννοια εφόσον τα καθήκοντα και οι ευθύνες διαφέρουν έτσι, ώστε οι μεν να επιφορτίζονται με μεγαλύτερες ευθύνες και να δύνανται αποκλειστικά λόγω σπουδών ή ειδικότητας να τις αναλάβουν. Όταν τα καθήκοντα δεν μπορούν να διαφοροποιηθούν αισθητά και κανένας λόγος για διαφοροποίηση δεν συντρέχει, δεν έχει έννοια μια τέτοια διάκριση υπό τις σημερινές συνθήκες.

Κατά καιρούς το ΥΠΕΠΘ έχει εκφράσει την άποψη ότι είναι απαραίτητη η σύσταση ενιαίου φορέα – Οργάνου πιστοποίησης του επαγγέλματος του Μηχανικού. Μέχρι σήμερα δεν έχει εκδηλωθεί καμία ενέργεια προς την κατεύθυνση αυτή. Είναι δεδομένο

ότι είναι απαραίτητη η έκδοση άδειας άσκησης επαγγέλματος και για τους Πτυχιούχους Μηχανικούς του Τεχνολογικού Τομέα της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Στη χώρα μας οι φορείς που χορηγούν τις άδειες αυτές είναι ΝΠΔΔ π.χ. Ιατρικός Σύλλογος, Δικηγορικός Σύλλογος, ΤΕΕ κ.λ.π.

Γνωρίζετε ποια είναι η θέση των Προέδρων των ΤΕΙ για τη σύσταση ενός τέτοιου φορέα για τους Πτυχιούχους Μηχανικούς;

Δεν γνωρίζω να έχει δηλωθεί από το συγκεκριμένο όργανο κάτι σε σχέση με το συγκεκριμένο θέμα. Η διεθνής πρακτική θα μπορούσε να ακολουθηθεί για την επίλυση και αυτού του θέματος με θετικό τρόπο και χωρίς την ψυχολογική φόρτιση δεκαετιών διακρίσεων και αντεκλήσεων. Ιδιαίτερα, στα πλαίσια του ενιαίου ευρωπαϊκού χώρου, αυτά τα θέματα διευθετούνται με αντικειμενικό τρόπο και αποφυγή ασκόπων διαιρέσεων και εξαιρέσεων.

Προ πολλών ετών στις Πολυτεχνικές σχολές εφαρμόζονται οι σπουδές ανά κατεύθυνση. Παράδειγμα :Στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ λειτουργούν 4 κατευθύνσεις.

- α) Κατεύθυνση Δομοστατικού Μηχανικού
- β) Υδραυλικού Μηχανικού
- γ) Συγκοινωνιολόγου Μηχανικού
- δ) Γεωτεχνικού Μηχανικού

Εν τούτοις και παρά την εξειδίκευση αυτή οι Διπλωματούχοι αυτοί μηχανικοί έχουν πλήρη πρόσβαση σε όλο το εύρος του επαγγέλματος του Πολιτικού Μηχανικού. Δηλαδή σπουδάζουν και εξειδικεύονται σε μία κατεύθυνση και επαγγελματικά τις ασκούν όλες.

Θεωρείτε ότι η πρακτική που προαναφέρθηκε είναι δεοντολογικά και Επιστημονικά παραδεκτή;

Αν τα ΤΕΙ αναγνωρίζουν την ύπαρξη προβλήματος έχουν την πρόθεση να το αντιμετωπίσουν και πώς;

Η λογική της εξειδίκευσης πριν το πτυχίο σε συσχέτιση με την απονομή των ίδιων επαγγελματικών δικαιωμάτων σε όλους τους εξειδικευμένους λογικά σημαίνει ότι είτε η εξειδίκευση δεν είναι απαραίτητη και δεν συνεισφέρει ουσιαστικά ως επαγγελματικό εφόδιο, είτε ότι για την άσκηση των συγκεκριμένων επαγγελματικών δικαιωμάτων αρκεί ένα υποσύνολο των διδασκόμενων μαθημάτων, και τα άλλα προσφέρουν γενικές γνώσεις επιμηκύνοντας ανορθολογικά τον απαιτούμενο χρόνο σπουδών. Στα ευρωπαϊκά πλαίσια αυτό έχει αντιμετωπισθεί με την καθιέρωση του πρώτου πτυχίου που προσφέρει γνώση επαρκή για το επάγγελμα και του δεύτερου πτυχίου που προσφέρει εξειδίκευση. Τα Τ.Ε.Ι. ακολουθώντας αυτή την πρακτική τείνουν να εγκαταλείψουν τη λογική της εξειδίκευσης πριν το πτυχίο και όπου μέχρι σήμερα η πολυτεία το επέτρεψε καθιέρωσαν μεταπτυχιακές σπουδές.

Στην Ελλάδα έχουν εισαχθεί Πτυχία ή Διπλώματα από τρίτες χώρες και κυρίως από χώρες της Πρώην Σοβιετικής Ένωσης τα οποία λόγω του περιεχομένου των σπουδών στις χώρες αυτές, ισοτιμήθηκαν με τα εγχώρια Πτυχία ή Διπλώματα και μάλιστα “χωρίς αντιστοιχηση”. Οι μηχανικοί αυτοί έχουν γίνει μέλη του ΤΕΕ. Δηλαδή έχουν ισοτιμηθεί Ακαδημαϊκά και επαγγελματικά.. Ήδη ο ΔΟΑΤΑΠ δίνει και σήμερα ισοτιμίες για μηχανικούς που έχουν σπουδάσει στην ΕΕ χωρίς αντιστοιχία με πτυχία Ελληνικά, όπως Δομοστατικός. Αυτοί οι πτυχιούχοι εγγράφονται στο ΤΕΕ, χωρίς με βάση την άδεια άσκησης του επαγγέλματος, να ασκούν νομοθετημένο επάγγελμα. Μέχρι σήμερα το ΥΠΕΠΘ δεν έχει επιλύσει το θέμα της άσκησης του επαγγέλματος για Έλληνες αποφοίτους Ιδρυμάτων Ανώτατης εκπαίδευσης όπως τα ΑΤΕΙ. Ποια είναι η άποψή σας για το θέμα αυτό όταν μάλιστα προωθούνται περιορισμοί στην άσκηση του επαγγέλματος του Πτυχιούχου Μηχανικού αποφοίτου ΑΤΕΙ

Η γενική αντιμετώπιση αυτού του θέματος ενυπάρχει στον τρόπο με τον οποίο προσδιορίζονται οι ακαδημαϊκές πιστωτικές μονάδες στα σύγχρονα προγράμματα σπουδών. Γενικός κανόνας είναι για το ίδιο περιεχόμενο

σπουδών να εξασφαλίζεται ίση δυνατότητα πρόσβασης στο επάγγελμα. Η παραμόρφωση αυτού του κανόνα, οποιαδήποτε σκοπιμότητα κι αν υπηρετεί, έχει σαν αποτέλεσμα στρεβλώσεις που σχετίζονται με καταπάτηση θεμελιωδών δικαιωμάτων ισότητας και απρόσκοπτης πρόοδου για κάθε μέλος της κοινωνίας. Οι τακτικές που αναφέρονται στην ερώτησή σας έχουν ταλαιπωρήσει την ελληνική κοινωνία επί πολλά χρόνια και σε μια ιστορική φάση μάλιστα αποτέλεσαν αφορμή για την εκκίνηση του αγώνα του 1-1-4. Ελπίζουμε στο μέλλον οι αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων να είναι πιο ορθολογικές.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι Πτυχιούχοι Σχολών της Ανώτατης εκπαίδευσης, ασκούν το επάγγελμά τους χωρίς κανένα απολύτως ποσοτικό ή ποιοτικό περιορισμό, σύμφωνα και με σχετική άποψη της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε που διατυπώθηκε στην 678/05 απόφασή του. Στο προωθούμενο όμως από το ΥΠΕΠΘ σχέδιο Π.Δ. για την περιγραφή του επαγγέλματος του Μηχανικού και ειδικότερα των ειδικοτήτων Δομικών Έργων, Έργων Υποδομής και Τοπογραφίας παρατηρούνται ποσοτικοί περιορισμοί σε πάρα πολλές δραστηριότητες.

Αν τα ΤΕΙ δέχονται και αναγνωρίζουν ουσιαστικά ότι τα ΑΤΕΙ είναι εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Ανώτατης Εκπαίδευσης με σπουδές 4 ετών σε συγκεκριμένο αντικείμενο ανά ειδικότητα, συμφωνούν με την προώθηση από το ΥΠΕΠΘ ποσοτικών περιορισμών στο προαναφερθέν σχέδιο ΠΔ;

Αν όχι πως προτίθενται να αντιδράσουν;

Η διακριτική μεταχείριση ορισμένων αποφοίτων είναι καταδικαστέα, εφόσον δεν αιτιολογείται από τις αντικειμενικές συνθήκες. Η λογική υπαγορεύει για όλους τους αποφοίτους ευδόκιμη προϋπηρεσία για την απόκτηση προχωρημένων δικαιωμάτων. Η κλιμάκωση και η πιστοποίηση του ευδόκιμου αποτελούν θέμα διαλόγου και η διάθεση για ειλικρινή διάλογο μπορεί να φέρει ουσιαστικό αποτέλεσμα στο δύσκολο αυτό θέμα. Τα Τ.Ε.Ι. θα συμβάλουν δημιουργικά στην πρόοδο επί των θεμάτων αυτών και θα συμπαρασταθούν στους αποφοίτους τους, όπως το έχουν κάνει και στο παρελθόν.

Οι Πτυχιούχοι των ΑΤΕΙ είναι Ακαδημαϊκά ισοτίμοι με τους αντίστοιχους Πτυχιούχους των υπολοίπων κρατών-μελών της ΕΕ. Οι υπήκοοι των υπολοίπων κρατών- μελών της ΕΕ στη χώρα τους δεν έχουν φραγμούς και περιορισμούς στην άσκηση του επαγγέλματος το οποίο σπούδασαν(οδηγία 89/48). Στη χώρα μας δεν συμβαίνει το ίδιο με τους Πτυχιούχους των ΑΤΕΙ

Σε ποιες ενέργειες σκοπεύουν να προβούν τα ΤΕΙ για την αποκατάσταση αυτής της άδικης μεταχείρι-

σης για τους Πτυχιούχους Μηχανικούς;

Η ακαδημαϊκή κοινότητα των Τ.Ε.Ι. με πνεύμα ευθύνης θα προσπαθήσει να λειτουργήσει εποικοδομητικά για την επικράτηση ορθολογισμού και δικαιοσύνης, σε συνεργασία με τις οργανώσεις των αποφοίτων.

Ποια κατά τη γνώμη σας πρόβλεψη πρέπει να γίνει κατά την επικείμενη αναθεώρηση του Συντάγματος για την περαιτέρω θωράκιση των ΑΤΕΙ και την αποκρυστάλλωση του status των Ιδρυμάτων αυτών;

Δεν νομίζω, αν και δεν είμαι νομικός, ότι χρειάζεται παρέμβαση στο σύνταγμα για να τηρηθεί ο νόμος που προβλέπει ότι τα Τ.Ε.Ι. είναι ανώτατα ιδρύματα. Όποιος υπηρετεί σκοπιμότητες και δεν υπακούει στον νόμο υφίσταται τις προβλεπόμενες συνέπειες. Με την έννοια αυτή, όποια συνταγματική πρόβλεψη μπορεί να καταστεί ατελέσφορη, αν δεν υπάρχει επιθυμία εφαρμογής του νόμου ή επιθυμία καταστράτηγής του. Ασφαλώς, μια πρόβλεψη για τεχνολογικά πανεπιστήμια ή άλλη ονομασία θα συνέβαλε θετικά, χωρίς να λύνει όλα τα προβλήματα που προαναφέρθηκαν.

Πρόσφατα ο Υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε ότι θα δώσει την δυνατότητα στα ΤΕΙ να αναπτύξουν τα δι-

κά τους αυτόνομα μεταπτυχιακά προγράμματα. Πως σχολιάζετε αυτή την -φαινομενικά- θετική υποσχηση;

Παρόλο που πλέον τα ΤΕΙ έχουν γίνει και με νόμο Ανώτατα, το Υπουργείο τους επιφυλάσσει διακριτική μεταχείριση θέλοντας πρώτα να κάνει αξιολόγηση των Ιδρυμάτων και μετά να τους δώσει την δυνατότητα αυτόνομων μεταπτυχιακών. Είμαστε υπέρ της αξιολόγησης αλλά όχι όταν αυτή τίθεται ως προϋπόθεση για να αναπτύξουμε εμείς τα μεταπτυχιακά μας. Αυτό είναι διακριτική μεταχείριση εις βάρος μας. Αν ήθελε το υπουργείο, θα μπορούσε να βελτιώσει αυτή την διακήρυξη και να μας δώσει την δυνατότητα να προετοιμάσουμε το έδαφος ώστε, να έχουμε αυτόδυναμα μεταπτυχιακά χωρίς όρους και προϋποθέσεις, αλλά με την βοήθεια και την συμπαράστασή του.

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο χώρος των Μηχανικών ΤΕ έχει ιστορικό παρελθόν, παρόν και μπορεί με κατάλληλες κινήσεις και πρωτοβουλίες να διαμορφώσει το μέλλον του.

Στην ιστορική του διαδρομή και από τότε που οι πρώτοι συνάδελφοί μας αποφάσισαν τη συλλογική δράση με την ίδρυση του «Συλλόγου Υπομηχανικών» το 1943, με πολλές αντιξοότητες χωρίς πολιτικές και κοινωνικές συμμαχίες περάσαμε δια πυρός και σιδήρου, αλλά αντέξαμε. Ο ρόλος μας στην παραγωγική διαδικασία έγινε αποδεκτός χάρη στην ουσιαστική μας προσφορά στην παραγωγή του τεχνικού έργου και την ανάπτυξη της χώρας.

Το σύστημα με πολλές αντιφάσεις, αναγκάστηκε να προβεί σε ρυθμίσεις και να διαμορφωθούν ανεπίστρεπτες συνθήκες για την ουσιαστική αναγνώριση του ρόλου του Μηχανικού ΤΕ στην παραγωγική, οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου. Σ' αυτήν την πορεία σημαντικό και καταλυτικό ρόλο έπαιξαν τα πρόσωπα που ηγήθηκαν του κλάδου. Ποιός αγνοεί τους αείμνηστους Βάρβογλη και Κακλαμάνη, τον Αδαμάντιο Μεγκλή και τους νεότερους συναδέλφους, αλλά και πρόσωπα που πολλές φορές έχοντας πεισθεί για την ορθότητα των απόψεών μας δεν δίστασαν να συγκρουστούν, να επωμισθούν προσωπικό και πολιτικό

Του **Αλέκου Βλαχογιάννη**
τ. Προέδρου ΕΕΤΕΜ -
Ολυμπιακής Αεροπλοΐας

κόστος νομοθετώντας για τον θεσμό της Τριτοβάθμιας Τεχνολογικής Εκπαίδευσης.

Χρόνοι σταθμοί σ' αυτή την πορεία ήταν το 1983 με το Ν. 1404/83 για την ίδρυση, και λειτουργία των ΤΕΙ, το 1989 με την έκδοση σειράς «Επαγγελματικών δικαιωμάτων» και την απόδοση του τίτλου του Πτυχιούχου Μηχανικού ΤΕ, το 2001 για το ξεκαθάρισμα του Ανώτατου χαρακτήρα των Ιδρυμάτων (Ν. 2916).

Παράλληλα η προσφυγή της ΕΕΤΕΜ στο ευρωπαϊκό δικαστήριο το 1993 επιτάχυνε διαδικασίες και παρά τις όποιες αντιφάσεις και τα υπαρκτά προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην επαγγελματική τους δραστηριοποίηση και την εξέλιξή τους οι συνάδελφοι, μπορούμε να πούμε ότι βρισκόμαστε σε καλύτερη θέση,

με το θέμα των ΤΕΙ να απασχολεί την ελληνική οικογένεια.

Σήμερα, η πλειοψηφία της τείνει ευήκοον ούς στα προβλήματα, δεδομένου ότι κάποιο μέλος της έχει αναφορά στο θεσμό των Ανώτατων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων.

Τίθεται όμως το εύλογο ερώτημα: Αφού έτσι έχουν τα πράγματα γιατί ακόμα αντιμετωπίζουμε σωρεία προβλημάτων;

Μήπως πέραν των πολιτικών και συντεχνιακών ευθυνών έχουμε και εμείς ευθύνες; Θα ήμασταν ανιστόρητοι, αν απαντούσαμε αρνητικά. Ο καθένας μας προσωπικά αλλά ιδιαίτερα τα συλλογικά μας όργανα φέρουν μερίδιο ευθύνης, το οποίο ο γράφων αναλαμβάνει. Πολλές φορές οι επιδιώξεις μας λαμβάνουν μαξιμαλιστικό χαρακτήρα υπό το πρίσμα της μη ανάλυσης των κοινωνικών και πολιτικών φαινομένων και της αποδοχής των θέσεων μας συνολικά από την κοινωνία. Δεν καταφέραμε να επικοινωνήσουμε το πρόβλημα, και να πείσουμε και να επιβάλλουμε πολιτικές λύσεις. Η προσφυγή στη δικαιοσύνη είναι μια καλή μέθοδος που περικλείει όμως πολλούς κινδύνους, λόγω των υπαρχόντων στεγανών και της νοοτροπίας που επικρατεί για το θεσμό και την ταύτισή του με την «Ανώτερη τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση».

Ως επιστήμονες Μηχανικοί της Ανώτατης Εκπαίδευσης δεν δικαιούμαστε να μην παρεμβαίνουμε σε ζητήματα ευρύτερου ενδιαφέροντος, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η κοινωνική ασφάλιση, το εκπαιδευτικό σύστημα η ποιότητα του παραγόμενου τεχνικού έργου κλπ

Οφείλουμε όλοι μας σε κάθε στάδιο της παραγωγικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής του τόπου να πείθουμε με το έργο μας, με τη συμμετοχή στα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα για την ορθότητα των απόψεών μας.

Η ΕΕΤΕΜ, ο φορέας μας, παρά τις αδυναμίες που παρουσιάζει λόγω της υφιστάμενης νομικής μορφής, των οικονομικών προβλημάτων και της απουσίας από τα κέντρα λήψης αποφάσεων, οφείλει να είναι παρούσα στα ζητήματα που αφορούν την κοινωνία και τον τόπο. Ως επιστήμονες Μηχανικοί της Ανώτατης Εκπαίδευσης δεν δικαιούμαστε να μην παρεμβαίνουμε σε ζητήματα ευρύτερου ενδιαφέροντος, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η κοινωνική ασφάλιση, το εκπαιδευτικό σύστημα η ποιότητα του παραγόμενου τεχνικού έργου κλπ.

Έχουμε τη γνώση, τη δύναμη, τη θέληση αλλά και τα πρόσωπα που μπορούν να παράγουν θέσεις και τεκμηρίωση για τα κοινωνικά προβλήματα και να έλθουμε κοντά στους πολίτες που αγωνιούν για το παρόν και το μέλλον της χώρας, επικοινωνώντας τις δικές μας θέσεις διαμορφώνοντας κοινωνικές και πολιτικές συμμαχίες.

Στην εποχή της Medio κρατίας και της ισχυρής παρέμβασης των ΜΜΕ στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης, η δική μας απουσία μόνο αρνητικά αποτελέσματα παράγει. Οφείλουμε ν' αναζητήσουμε τρόπους και μεθόδους ιδιαίτερα στα περιφερειακά ΜΜΕ για τη διάδοση των απόψεών μας. Ως παράδειγμα θα μπορούσα ν' αναφέρω προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα περιφερειακά ΤΕΙ για τα οποία αγωνιούν οι τοπικές κοινωνίες.

Ως επίλογο αυτής της παρέμβασής μου θα ήθελα να τονίσω, ότι με κόπο, αγώνα και λιθαράκι-λιθαράκι, καταφέραμε να θωρακίσουμε θεσμικά την Ανώτατη Τεχνολογική Εκπαίδευση. Τώρα απαιτούνται πρωτοβουλίες για πέρασμα στην κοινωνία με στόχο την ενεργοποίησή της για την επίλυση των οξυμένων επαγγελματικών, ασφαλιστικών, οικονομικών και κοινωνικών μας προβλημάτων. Σ' αυτήν την προσπάθεια πρέπει να είμαστε όλοι παρόντες. Δεν περισσεύει κανένας.

Η επόμενη μέρα σίγουρα θα είναι καλύτερη από την προηγούμενη αν όλοι σ' όποια θέση και αν βρισκόμαστε αναλάβουμε τις ευθύνες μας, οι οποίες είναι ανάλογες με τη θέση ευθύνης και το αξίωμα του καθενός.

ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Το παρελθόν - το παρόν - το άγνωστο μέλλον

Μ Ε Ρ Ο Σ Π Ρ Ω Τ Ο

Α' Γενικά

Σε συζητήσεις μεταξύ ειδικών και μη ειδικών για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στην άσκηση του επαγγέλματος του Μηχανικού στην Ελλάδα, κυριαρχεί η λέξη “μπάχαλο”.

Μία επιστολή του Συλλόγου των Αρχιτεκτόνων από 26-10-2006 προς την τότε Υπουργό Παιδείας Κ. Γιαννάκου, στάθηκε η αφορμή για να ψάξω σε βάθος και στο μέτρο του δυνατού την διαμορφωμένη σήμερα κατάσταση.

Από την έρευνα αυτή καταδεικνύεται η ηθελημένη ή αθέλητη πλήρης απουσία και αδυναμία της Πολιτείας διαχρονικά να διορθώσει τα κακώς κείμενα.

Στο πεδίο ΙΔΡΥΜΑΤΑ-ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ-ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ-ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ-ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ επικρατεί το απόλυτο χάος.

Πρέπει να βγούμε από αυτό το χάος. Αυτή η έξοδος πρέπει να είναι ΗΡΩΙΚΗ και να γίνει το συντομότερο δυνατό. Θα είναι καλό για όλους. Τους επαγγελματίες, τους φοιτητές, τους διδάσκοντες, την κοινωνία ολόκληρη. Για να γίνει όμως πρέπει να επιδειχθεί από όλους τους εμπλεκόμενους βούληση, υπέρβαση, αλλαγή νοοτροπίας, γνώση της Ελληνικής Γλώσσας(προκειμένου να μπορούν να συνεννοούνται) και της πραγματικότητας(Ελληνικής-Ευρωπαϊκής και Παγκόσμιας).

Όμως «Με τρομάζει το Καθηγητικό κατεστημένο και η Δικτατορία της Δημοσιοϋπαλληλίας» όπως θα επαναλάμβανε και ο Γιάννης Κουτσοχέρας, αν βέβαια ζούσε.

Γνωρίζοντας από την πολύχρονη ενασχόλησή μου με τα θέματα αυτά, νοοτροπίες και πρακτικές των εμπλεκομένων, μπορώ να πω με μεγάλη μου λύπη, ότι δεν το βλέπω να γίνεται. Άλλωστε αυτό προκύπτει και από τις θέσεις-απόψεις των σημερινών η-

Του Θωμά Λογοθέτη

Προέδρου Πανελληνίου
Συλλόγου Πολιτικών Μηχανικών
Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης
Εκπαίδευσης, Πρώην ΓΓ,
Αντ/δρου & Ταμία ΕΕΤΕΜ,
Πρώην Προέδρου ΕΔΥΠΥΤΕΜ-
ΠΟΤΕΔΥ (Πανελλήνια
Ομοσπονδία Τεχνικών Δημοσίων
Υπαλλήλων), Μέλος Δ.Σ.
ΣΥΜΗΔΥ ΑΤΤΙΚΗΣ και ΝΗΣΩΝ

“Με τρομάζει το Καθηγητικό κατεστημένο και η Δικτατορία της Δημοσιοϋπαλληλίας”

γητόρων του Ε.Μ.Π. τις οποίες ενδεικτικά σταχυολόγησα από κείμενα του Ε. Μ. Π. Απόψεις όπως:

- Το δίπλωμα του ΕΜΠ είναι ισοδύναμο με το “Master of Science” (M. Sc) ή “Master of Engineering”(M. Eng.) του Αγγλοσαξονικού συστήματος σπουδών.
- Η υλοποίηση της κυρίαρχης στρατηγικής επιλογής “Περί διατήρησης και ενίσχυσης της θέσης του ΕΜΠ ως διακεκριμένου και στον διεθνή χώρο Πανεπιστημιακού Ιδρύματος των Επιστημών και της Τεχνολογίας” εστιάζεται κατά προτεραιότητα στην κύρια αποστολή του Ιδρύματος, τις Προπτυχιακές σπουδές.
- Η επαναλαμβανόμενη διακήρυξη των διοικήσεων του ΕΜΠ, των μελών ΔΕΠ και των φοιτητών περί ισοτιμίας των διπλωμάτων μας προς τα M. Sc και M. Eng των Αγγλοσαξονικών Πανεπιστημίων δεν οδήγησε μέχρι σήμερα σε συγκεκριμένες αποφασιστικές ενέργειες...

Γι' αυτή την απαράδεκτη, αλλά και τελείως άδικο μεταχείριση οι μέχρι τώρα διαμαρτυρίες υπήρξαν χλιαρές, και το κυριότερο δεν προχώρησαν σε ουσιαστικά μέτρα κατά της Πολιτείας.

- Το ΕΜΠ χορηγεί μέχρι σήμερα στους αποφοίτους του, μετά από αίτησή τους, ένα απλό πιστοποιητικό, στο οποίο αναφέρεται ότι τα από το ΕΜΠ χορηγούμενα διπλώματα θεωρούνται από το Ίδρυμα ως πλήρως ισότιμα με τα πτυχία Master's των αναγνωρισμένων από αυτό ως Ομοταγών Αγγλοσαξονικών Πανεπιστημίων". Είναι βέβαια προφανές ότι αυτό το ασθενές πιστοποιητικό δεν έχει ουσιαστική επίδραση στους μελλοντικούς εργοδότες, δεδομένου ότι δεν αναφέρει τίποτα περί της εξειδίκευσης των αποφοίτων μας, δεν στηρίζεται από ανάλογες ενέργειες του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και επιπλέον η όλη σύνθεση και παρουσίασή του δεν είναι πειστική.
- Με την από 02. 04. 99 ομόφωνη απόφασή της η Σύγκλητος του ΕΜΠ:
 - (α) Αναβάθμισε τον τύπο του "Διπλώματος Μηχανικού", σε "Δίπλωμα Προχωρημένων Σπουδών Μηχανικού". Οι Σχολές αποφασίζουν κατά την κρίση τους αν θα αναφέρεται ή όχι στο Δίπλωμα αυτό και η πρόσθετη εξειδίκευση που λαμβάνει ο Μηχανικός κατά τα τελευταία εξάμηνα των σπουδών του.
 - (β) Το Δίπλωμα αυτό συνοδεύεται από πιστοποιητικό στο οποίο αναγράφονται όλα τα μαθήματα του Προγράμματος σπουδών(με την αντίστοιχη βαθμολογία του απόφοιτου)και ειδική επισήμανση στα μαθήματα εξειδίκευσης. Στο τέλος του Πιστοποιητικού τονίζεται ιδιαίτερα το θέμα και ο βαθμός της Διπλωματικής εργασίας.
 - (γ) Τα παραπάνω Δίπλωμα και Πιστοποιητικό χορηγούνται στον απόφοιτο συγχρόνως στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα.
- Με τις κατάλληλες κοινές προσφυγές ΕΜΠ και ΤΕΕ στα αρμόδια Δικαστικά όργανα θα επιδιωχθεί η συμμόρφωση του Ελληνικού ευρύτερου δημόσιου τομέα στην ουσία της αναγνώρισης της ισοτιμίας των πτυχίων του ΕΜΠ με τα M. Sc και M. Eng και στο Ελληνικό Μ. Δ. Ε, και η συνακόλουθη διόρθωση των σχετικών αποφάσεων κατά τις προσλήψεις και μισθολογικές ή Ιεραρχικές κατατάξεις.

- Το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο αποφάσισε να χορηγείται Πιστοποιητικό Παιδαγωγικής Επάρκειας στους σπουδαστές/σπουδάστριες που έχουν παρακολουθήσει επιτυχώς μια σειρά από ειδικά μαθήματα. Τα μαθήματα αυτά προσφέρονται από τη ΣΕΜΦΕ, θα διδάσκονται ως προαιρετικά και οι βαθμοί τους δεν θα συνυπολογίζονται στο βαθμό του πτυχίου.

Τα παραπάνω είναι ενδεικτικά της έλλειψης αυτογνωσίας, του ρατσισμού, της αντίληψης της σημερινής πραγματικότητας. Προδίδουν τουλάχιστον έλλειψη σοβαρότητας όταν όχι μόνο λένε αλλά και γράφουν τέτοιες θέσεις-απόψεις-αποφάσεις. Δυστυχώς με τέτοιες αντιλήψεις παιδαγωγούν και διαπλάθουν χαρακτήρες των μελλοντικών επιστημόνων, αλίμονο μας, οι οποίοι θα υπηρετήσουν, όταν πάρουν το Πτυχίο τους και μπουν στην αγορά εργασίας, τον άνθρωπο, την ποιότητα ζωής και την προστασία των δημοκρατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων.

Οι απειλές κατά της Πολιτείας(και όχι κατά της Κυβέρνησης), το ομολογημένο παραμύθι που πλασάρουν στους φοιτητές περί Masters's, Διπλώματος Αναβαθμισμένων Σπουδών Μηχανικού κ.λ.π., είναι στοιχεία πρόδηλα μιας προσωπικότητας που δεν συνάδει με Πανεπιστημιακούς δασκάλους και που καμία σχέση δεν έχουν με τους πρώτους δασκάλους του ΕΜΠ.

Το πώς όμως φθάσαμε ως εδώ, στο "μπάχαλο", μόνο με ιστορική αναδρομή στο παρελθόν μπορεί να γίνει κατανοητό. Γιατί η δομή του εκπαιδευτικού συστήματος είναι πέρα για πέρα αναχρονιστική, στρεβλή από τη σύσταση του Ελληνικού Κράτους, όπως συγκροτήθηκε από την άρχουσα τότε αστική τάξη.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η Ανώτατη Εκπαίδευση αποτελείται από δύο τομείς. Τον Πανεπιστημιακό Τομέα(Πανεπιστήμια-ΕΜΠ) και τον Τεχνολογικό Τομέα(ΤΕΙ) σύμφωνα με τον Ν. 2916/ 2001. Ως προς τα ΤΕΙ η κατάσταση είναι ξεκάθαρη. Και ως προς τη δομή τους και ως προς το περιεχόμενο των σπουδών. Υπάρχει όμως το πρόβλημα της μη κατοχύρωσης της περιγραφής του επαγγέλματος ορισμένων ειδικοτήτων(Μηχανικών και άλλων). Στις Πολυτεχνικές σχολές των Πανεπιστημίων τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά. Πραγματικό "μπάχαλο"

Για την παρούσα έρευνα ως πρότυπο επιλέχθηκε το ΕΜΠ γιατί είναι το πρώτο Τεχνικό σχολείο που ι-

δρύθηκε στην Ελλάδα και πάνω σ' αυτό δομήθηκαν στην συνέχεια οι Πολυτεχνικές σχολές των Πανεπιστημίων. Και μάλιστα επιλέχθηκαν οι πρώτες βασικές (κλασσικές) σχολές του. Τούτη η έρευνα στηρίχθηκε κυρίως σε κείμενα του ΕΜΠ και του ΤΕΕ.

Β' Λίγα λόγια για το ΕΜΠ

Το σημερινό ΕΜΠ ιδρύθηκε στις 31-12-1836 με την πλέον στοιχειώδη μορφή εκπαιδευτικού ιδρύματος, ως Δημοτικό σχολείο Τεχνικής Εκπαίδευσης. Με τον ζήλο των μαθητών και των διδασκόντων το σχολείο αναπτύσσεται συνεχώς και ανυψώνεται η στάθμη του.

Πραγματικά, από το ΕΜΠ πέρασαν και άφησαν το στίγμα τους σοφοί Δάσκαλοι. Επιστήμονες, αξιοπρεπείς άνθρωποι και με Εθνική συνείδηση, όπως ο Λύσανδρος Καυτατζόγλου, ο Άγγελος Γκίνης, ο Δημήτρης Σκαλιστήρης, ο Α. Νικολούδης, ο Δημήτριος Λαμπαδάριος και άλλοι πολλοί οι οποίοι συνετέλεσαν στην μετεξέλιξη και εξέλιξη του ΕΜΠ.

Για να γίνουν κατανοητά όλα όσα θα επακολουθήσουν σκόπιμο είναι να δούμε την εξέλιξη του σημερινού ΕΜΠ από τη γέννησή του μέχρι και σήμερα όσο γίνεται πιο συνοπτικά, παράλληλα με την ανακόλουθη και ασύμβατη συμπεριφορά όλων των εμπλεκόμενων μερών που απαρτίζουν τον χώρο των Διπλωματούχων Μηχανικών σήμερα. Δηλαδή: Πρυτανικές αρχές – Διδάσκοντες – διδασκόμενους – επαγγελματίες – τους φορείς τους (ΤΕΕ-Κλαδικούς Συλλόγους Μηχανικών) – εκπρόσωποί τους όπου και όπως δραστηριοποιούνται. (Υπουργοί – Βουλευτές – Πρόεδροι ΔΕΚΟ – Νομάρχες – Δήμαρχοι – Διευθυντές Υπηρεσιών κ. λ. π.)

Γ' Ίδρυση – Μετεξέλιξη - Εξέλιξη του Ε.Μ.Π.

31-12-1836 (παλαιό ημερολόγιο): Ιδρύεται το «Βασιλικό Σχολείο των Τεχνών». Λειτουργούσε μόνο τις Κυριακές και τις Αργίες προσφέροντας μαθήματα σε Τεχνίτες.

1840 Στο ήδη λειτουργούν «**Βασιλικό Σχολείο των Τεχνών**» Κυριακάτικης λειτουργίας, προστίθεται και σχολείο καθημερινής λειτουργίας με παράλληλη αύξηση των μαθημάτων.

1843 Το σχολείο των Τεχνών μετονομάζεται σε «Σχολή των Βιομηχανικών και Ωραίων Τεχνών» και διαιρείται στα τμήματα:

α) Σχολείο των Κυριακών και Αργιών

β) Σχολείο Καθημερινό

γ) Σχολείο Ανώτερο για καθημερινή διδασκαλία των Ωραίων Τεχνών.

1862-1873 Την περίοδο αυτή προστίθενται διαδοχικά περισσότερα τεχνικά μαθήματα και η σχολή Ονομάζεται Πολυτεχνείο.

1873 Η Σχολή ονομάζεται «Μετσόβειο Πολυτεχνείο».

1881 Ιδρύεται μονοτάξια Τηλεγραφική Σχολή ενός έτους φοίτησης.

1887 Το μέχρι τότε Σχολείο των Τεχνών ή Μετσόβειο Πολυτεχνείο προάγεται σε Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα για Δομικούς Μηχανικούς, Μηχανικούς Μηχανουργούς και Γεωμέτρους – Εργοδηγούς. Οι 3 σχολές αυτές είναι τετραετούς φοίτησης.

1914 Το Μετσόβειο πολυτεχνείο μετονομάζεται σε Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ). Η Σχολή Μηχανουργών μετονομάζεται σε «Μηχανικών και Μηχανολόγων»

Ιδρύονται οι Σχολές «Αρχιτεκτόνων» και «Ηλεκτρολόγων και Τηλεεραφομηχανικών». Οι σχολές αυτές είναι 4τραετούς φοίτησης και χαρακτηρίζονται Ανώτατες.

Διάφορες δραστηριότητες χαμηλότερης στάθμης εντάσσονται σε σχολεία Εργοδηγών προσαρτημένα σε Ανώτατες σχολές.

1917 Αλλάζει η Οργάνωση και Διοίκηση του ΕΜΠ το οποίο παίρνει τη σημερινή του μορφή περιλαμβάνοντας τις Ανώτατες Σχολές Πολιτικών Μηχανικών, Μηχανολόγων-Ηλεκτρολόγων, Χημικών Μηχανικών, Τοπογράφων Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων αφού εν τω μεταξύ καταργήθηκε το Σχολείο Βιομηχανικών Τεχνών. Η φοίτηση γίνεται Πενταετής για όλες τις σχολές πλην των Τοπογράφων Μηχανικών που παραμένει τετραετής.

1997 Γίνεται αναδιοργάνωση των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών σπουδών και χωρίς να διασπαστούν οι ειδικότητες τυπικά ή ουσιαστικά ή το ενιαίο του Διπλώματος των σχολών του ΕΜΠ, δημιουργείται «Κύκλος Σπουδών» για την εμβάθυνση των φοιτητών στις «Κατευθύνσεις» της επιλογής τους.

Από το 1917 και μετά συνεχίζουν να γίνονται συμπύξεις-διασπάσεις σχολών- δημιουργούνται τμήματα και κύκλοι σπουδών, μετονομασίες σχολών μέχρι το ΕΜΠ να πάρει την σημερινή του μορφή.

Δ' Οι σπουδές στο ΕΜΠ σήμερα

Σήμερα στο ΕΜΠ λειτουργούν εννέα (9) σχολές που παρέχουν και τα αντίστοιχα διπλώματα στους φοιτητές του. Οι σχολές αυτές υποδιαιρούνται σε 40 τομείς όπως φαίνονται στον πίνακα 1. Αυτές οι σχολές είναι:

- Σχολή Πολιτικών Μηχανικών
- Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών
- Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών
- Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών
- Σχολή Χημικών Μηχανικών
- Σχολή Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών
- Σχολή Μηχανικών Μεταλλείων Μεταλλουργών
- Σχολή Ναυπηγών Μηχανολόγων Μηχανικών
- Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών.

Ε' Διάρκεια σπουδών

Οι σπουδές στο ΕΜΠ διαρκούν 10 εξάμηνα (5 χρόνια). Το 10^ο εξάμηνο εξαντλείται στην Διπλωματική εργασία.

Δηλαδή η πραγματική διάρκεια σπουδών είναι εννέα (9) εξάμηνα και μάλιστα ονομαστικά εξάμηνα.

Το Εαρινό εξάμηνο σπουδών αρχίζει στις 11 Μαρτίου και λήγει στις 20 Ιουνίου.

Δηλαδή 13 εβδομάδες ή 3,25 μήνες ή 65 μέρες.

Το χειμερινό εξάμηνο αρχίζει στις 5 Νοεμβρίου και λήγει στις 15 Φεβρουαρίου του επόμενου χρόνου. Δηλαδή 12,8 εβδομάδες ή 3,2 μήνες ή 64 μέρες.

Στα πρώτα 6 εξάμηνα(τρία χρόνια) διδάσκεται ο Βασικός κορμός μαθημάτων(υποχρεωτικά) που είναι κοινά για όλους τους Τομείς της κάθε Σχολής,

Στα υπόλοιπα τρία εξάμηνα διδάσκονται ανά Τομέα υποχρεωτικά και προαιρετικά μαθήματα.

Βέβαια η διάρθρωση του προγράμματος σπουδών και ο αριθμός των μαθημάτων που διδάσκονται διαφέρει από σχολή σε σχολή. Πρέπει να σημειωθεί

ότι πουθενά δεν προβλέπεται η υποχρεωτικότητα της πρακτικής άσκησης όταν μάλιστα πρόκειται για Μηχανικούς.

Στ' Το Δίπλωμα του ΕΜΠ και η ισχύς του

Ποια όμως είναι η σχέση που υπάρχει μεταξύ του περιεχομένου σπουδών, της ισχύος του Διπλώματος που απονέμεται και της άσκησης του επαγγέλματος του Διπλωματούχου Μηχανικού; Η σχολή Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών μας ενημερώνει γι' αυτό:

“Ανεξαρτήτως εμβαθύνσεων και μαθημάτων που επιλέγονται, το Δίπλωμα που απονέμεται στους απόφοιτους είναι ενιαίο και εγγυάται ίδια επαγγελματικά δικαιώματα”

“Τα υποχρεωτικά μαθήματα επιτρέπουν στον απόφοιτο Αγρονόμο και Τοπογράφο Μηχανικό να ασχοληθεί επαγγελματικά με οποιοδήποτε αντικείμενο της καθημερινής πρακτικής.”

Από τον συνδυασμό των πιο πάνω δύο παραγράφων που προέρχονται από τον οδηγό σπουδών της Σχολής Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών προκύπτει ότι για την άσκηση του επαγγέλματος του Τοπογράφου είναι αρκετές οι σπουδές των έξι (6)εξαμήνων. Δηλαδή έμμεσα ή καλύτερα άμεσα, αναγνωρίζεται και ομολογείται ότι τα έξι(6) εξάμηνα σπουδών οδηγούν ουσιαστικά στον Βασικό τίτλο σπουδών(πτυχίο) ο οποίος προσδίδει και την δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος. Με αυτή την έννοια, εάν δηλαδή το ΕΜΠ χορηγούσε τον Βασικό τίτλο στα έξι(6) εξάμηνα σπουδών, θα μπορούσε να επικαλεσθεί ότι, επειδή ακολουθούν τρία (3) εξάμηνα σπουδών εξειδίκευσης, το σημερινό Δίπλωμα που απονέμεται, αντιστοιχεί σε Master.

Π Ι Ν Α Κ Α Σ 1

	ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΑΓΡΟΝΟΜΩΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ & ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ	ΧΗΜΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ	ΝΑΥΠΗΓΩΝ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ	ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ & ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
Τ Ο Μ Ε Ι Σ	Δομοστατικής	Αρχιτεκτονικού Σχεδιασμού	Τοπογραφίας	Ρευστών	Ηλεκτρομαγνητικών Εφαρμογών Ηλεκτροστατικής & Ηλεκτρονικών Υλικών	Χημικών Επιστημών	Γεωλογικών Επιστημών	Μελέτη Πλοίου & Θαλασσιών Μεταφορών	Φυσικής
	Υδατικών πόρων & Περιβάλλοντος	Πολεοδομίας και Χωροταξίας	Γεωγραφίας και Περιφερειακού Σχεδιασμού	Θερμότητας	Συστημάτων Μετάδοσης Πληροφορίας και Τεχνολογίας Υλικών	Ανάλυσης Σχεδιασμού & Ανάπτυξης Διεργασιών & Συστημάτων	Μεταλλευτικής	Ναυτικής Μηχανολογίας	Μαθηματικών
	Γεωτεχνικής	Αρχιτεκτονικής Γλώσσας- Επικοινωνίας & Σχεδιασμού	Έργων Υποδομής και Αγροτικής Ανάπτυξης	Πυρηνικής Τεχνολογίας	Σημάτων, Ελέγχου & Ρομπωτικής	Επιστήμης και Τεχνικής των Υλικών	Μεταλλουργίας και Τεχνολογίας Υλικών	Θαλασσιών Κατασκευών	Μηχανικής
	Μεταφορών & Συγκοινωνιακής Υποδομής	Συνθέσεων Τεχνολογικής Αιχμής		Μηχανολογικών Κατασκευών & Αυτομάτου Ελέγχου	Τεχνολογίας Πληροφορικής & Υπολογιστών	Σύνθεσης και Ανάπτυξης Βιομηχανικών Διαδικασιών		Ναυτικής και Θαλάσσιας Υδροδυναμικής	Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών και Δικαίου
	Προγραμματισμού & Διαχείρισης Τεχνικών Έργων			Τεχνολογίας των Κατεργασιών	Επικοινωνιών, Ηλεκτρονικής & Συστημάτων Πληροφορικής				
				Βιομηχανικής Διοίκησης και επικ. Έρευνας	Ηλεκτρικής Ισχύος				
				Ηλεκτρικών Βιομηχανικών Διατάξεων & Συστημάτων Αποφάσεων					

Στην ίδια συχνότητα και η σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών η οποία μας πληροφορεί ότι:

“Ανεξάρτητα από την επιλογή κύκλου, το Δίπλωμα του Μηχανολόγου Μηχανικού ΕΜΠ είναι ενιαίο και παρέχει στον κάτοχό του τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα και τις ίδιες περίπου γνώσεις από την άσκηση του επαγγέλματός του.”

“Η διάρκεια της πρακτικής άσκησης ενδείκνυται να είναι επτά-οκτώ εβδομάδες. Πάντως δεν μπορεί να είναι μικρότερη των επτά εβδομάδων”.

“Η πρακτική άσκηση αποτελεί κατ’ εκλογή υποχρεωτικό στοιχείο της σπουδής. Ο φοιτητής έχει δικαίωμα να την πραγματοποιήσει εναλλακτικά ως προς το πολύ δύο κατ’ εκλογή υποχρεωτικά μαθήματα του προγράμματος σπουδών του 7^{ου}, 8^{ου} ή 9^{ου} εξαμήνου.”

Μπορεί οι σχολές Πολιτικών Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων να μη θεωρούν απαραίτητη την Πρακτική

άσκηση και γι’ αυτό δεν την περιλαμβάνουν στο πρόγραμμα των σπουδών τους. Όμως η σχολή Μηχανολόγων σε ότι αφορά την πρακτική άσκηση των φοιτητών της προβάλλει προωθημένα νέα μοντέλα εκπαίδευσης. Κατ’ αρχή θεωρεί ότι η πρακτική άσκηση των 7 ή 8 εβδομάδων (δύο μηνών) είναι αρκετή. Εδώ μόνο να γελάσουμε μπορούμε. Προχωρεί όμως παραπέρα. Αυτούς τους δύο μήνες πρακτικής άσκησης ο φοιτητής έχει δικαίωμα να μη την πραγματοποιήσει, αλλά εναλλακτικά να εξετασθεί σε δύο το πολύ κατ’ εκλογή μαθήματα των 7^{ου}, 8^{ου} ή 9^{ου} εξαμήνων. Εδώ τώρα τι μπορεί να πει κανείς. Μόνο “έλεος κύριοι καθηγητές”.

Τελικό συμπέρασμα. Όποια ειδίκευση και αν πάρει ο Διπλωματούχος Μηχανικός, οποιασδήποτε σχολής, το Δίπλωμά του είναι ενιαίο. Θεωρείται ότι έχει πάρει και τις άλλες ειδικεύσεις και κατά συνέπεια ασκεί το επάγγελμα σε όλο το εύρος του. Μπράβο τους.

«Λειτουργική Διαχείριση Κτιρίων - Εξοικονόμηση Ενέργειας Βάσει της Γεωθερμικής Ενέργειας»

Άρθρο του κ. **Άγγελου Ρ. Ν. Μόλσον**

B. Eng, M. Phil, MACostE, MCIQB, MWOBQ, MBEng

Εισαγωγή

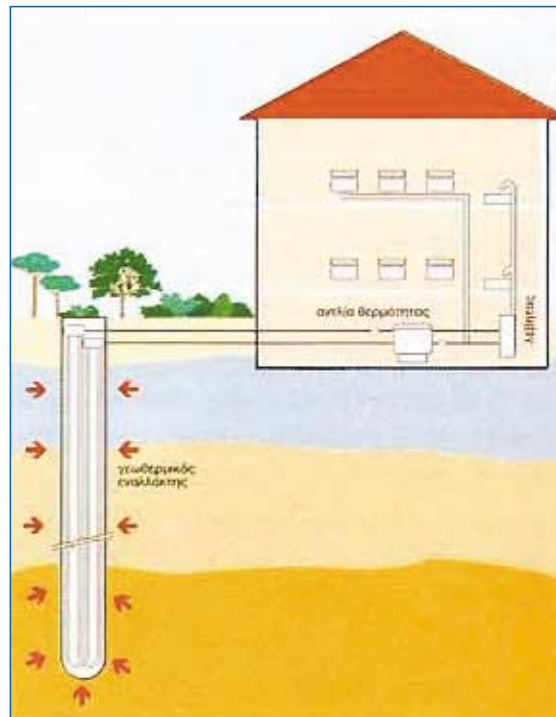
Με τη σειρά αυτή των άρθρων που αφορούν τεχνο-οικονομικά θέματα (όπως ακίνητη περιουσία, διαχείριση έργων, εκτιμήσεις ακινήτων, λειτουργική διαχείριση ακινήτων, κ.ά.), θα προσπαθήσουμε να καλύψουμε και να μεταφέρουμε στους αναγνώστες του Τεχνικού Βήματος μερικά από τα θέματα που απασχολούν τους πολίτες σήμερα, όπως είναι το περιβάλλον, η αγορά - ενοικίαση μιας κατοικίας, ο τουρισμός, κτλ., από επιστημονική άποψη.

Σήμερα, οι περισσότεροι από εμάς έχουν ακούσει και πιθανόν να έχουν αναφερθεί σε ορισμένα θέματα της καθημερινότητας, που επηρεάζουν ίσως τη ζωή μας σημαντικά, όπως είναι οι ανατιμήσεις των οικοδομικών υλικών, του πετρελαίου και των προϊό-

των του, τα τραγικά ατυχήματα σε ξενοδοχεία και κατοικίες και το υψηλό κόστος συντήρησης και λειτουργίας των καταλυμάτων στα οποία διαμένουμε ή εργαζόμαστε.

Σήμερα, οι τομείς των μεταφορών και των κτιρίων απορροφούν το μεγαλύτερο μερίδιο κατανάλωσης της ενέργειας στη Ελλάδα, με αυξητική τάση. Οι χρήστες των μέσων μεταφοράς επιλέγουν το μέσο μετακίνησης, βάσει

της οικονομικής τους κατάστασης και σε σχέση με την εξοικονόμηση της ενέργειας ανά μέσο, προς το όφελός τους. Οι χρήστες των κτιρίων όμως δεν μπορούν να επιλέξουν το χώρο εργασίας τους ή της διαμονής τους βάσει της πραγματικής εξοικονόμησης που προσφέρουν τα εν λόγω κτίρια, και ούτε διαθέτουν την πλήρη εικόνα κάθε ακινήτου (ήτοι: τεχνική, νομική, οικονομική αξιολόγηση

Γεωθερμικό σύστημα θέρμανσης -ψύξης κατοικίας με αντλία θερμότητας νερού και γεωθερμικό εναλλάκτη

και καταγραφή των πραγματικών χαρακτηριστικών). Οι σύγχρονες βάσεις δεδομένων (π. χ. πράσινη κάρτα) για τα κτίρια δεν είναι διαθέσιμες, τόσο για τις μόνιμες και εξοχικές κατοικίες, όσο και για τις τουριστικές και λοιπές κτιριακές εγκαταστάσεις. Ο σύνδεσμος των τουριστικών πρακτόρων της Βρετανίας θα δημιουργήσει βάσεις δεδομένων για τις τουριστικές μονάδες που πληρούν τις απαιτούμενες προδιαγραφές για όλους τους προορισμούς διακοπών των πελατών τους (μετά από τα τραγικά ατυχήματα στην Κέρκυρα και αλλού).

Οι κυριότερες περιοχές γεωθερμικού ενδιαφέροντος στην Ελλάδα

Στον τομέα των ακινήτων, το κόστος της αγοράς των οικοπέδων (>% 300/τ.μ.) και των κατοικιών (>% 1.550/τ.μ.) στην Αττική έχει αγγίξει τα ανώτερα όρια ανοχής της Ελληνικής Αγοράς Ακινήτων, καθιστώντας τα περισσότερα διαμερίσματα και μονοκατοικίες (π.χ. μεζονέτες), πολυτελείς κατασκευές, όχι όμως βάσει των προδιαγραφών τους, αλλά κυρίως βάσει των ζητούμενων τιμών.

Στο τομέα της κατοικίας, το σύνηθες μοντέλο ανάπτυξης (*development model*) είναι η κατασκευή ακριβών προϊόντων (*market value*) ή κατοικιών που απευθύνονται σε υψηλά εισοδήματα. Ως αποτέλεσμα, τα ακίνητα (π.χ. διαμερίσματα, οροφωδιαμερίσματα, μεζονέτες, βίλες, μονοκατοικίες, κτλ.) να παρουσιάζουν αγοραίες αξίες πλέον των % 200.000 για ελάχιστο εμβαδόν 80 τ.μ., και που έχουν ανεγερθεί σε περιοχές με οργα-

νωμένη ή άναρχη ανάπτυξη, χωρίς να πληρούν τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες (*European Directives*). Επομένως, οι τρέχουσες τιμές προσφοράς βρίσκονται εντός των ορίων για κατοικίες υψηλών προδιαγραφών, που συνδυάζουν την σύγχρονη τεχνολογία με την Ελληνική αρχιτεκτονική, την λειτουργική διαχείρισή τους και την άνετη διαβίωση. Το υψηλό

κόστος της λειτουργικής διαχείρισης (π.χ. δαπάνες θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού, κ.ά.) σε νεόδμητα ή παλαιές κατοικίες και η μη εφαρμογή του κανονισμού λειτουργίας των πολυκατοικιών ή των πολεοδομικών και κτιριολογικών κανονισμών, προκαλούν πολλές φορές εντάσεις και απαιτούν νομική παρέμβαση σε πολλές περιπτώσεις. Ο σκοπός των σύγχρονων κατοικιών είναι να έχουν μεγάλη διάρκεια ζωής, προσφέροντας τις ανέσεις στους χρήστες και την ορθολογική διαχείριση των λειτουργικών τους δαπανών (οικονομικές και λειτουργικές εφαρμογές).

Εκείνο που ίσως δεν έχουμε πολλοί από εμάς αντιληφθεί, είναι ότι κάτω από τα πόδια μας βρίσκεται μια τεράστια πηγή ενέργειας. Ο ακάλυπτος χώρος των οικοπέδων των μονοκατοικιών, των πολυκατοικιών και των δημόσιων κτιρίων μπορεί να γίνει η πηγή ενέργειας για την άνετη

θέρμανση και ψύξη. Η τεχνολογία έχει κάνει σημαντικά βήματα και μπορείτε να αποκτήσετε με ασφάλεια, αξιοπιστία και απόδοση, θέρμανση και ψύξη από μία μόνο εγκατάσταση. Σήμερα, η γεωθερμική ενέργεια αντιπροσωπεύει την αιχμή της τεχνολογίας στη θέρμανση και ψύξη. Μεταφέρεται η θερμότητα από και προς το έδαφος για τον κλιματισμό των εσωτερικών χώρων. Συγκρινόμενη με τα συμβατικά συστήματα, η γεωθερμία μπορεί να εξοικονομήσει 30% έως 70% από το συνολικό λογαριασμό ενεργειακών δαπανών κάθε ακινήτου.

Γεωθερμική Ενέργεια Στα Κτίρια

Η γεωθερμία είναι το ασφαλέστερο, το καθαρότερο και το πιο αξιόπιστο σύστημα κλιματισμού που μπορεί να εφαρμοστεί (πηγή: www.geoexchange.gr). «Το έδαφος που περιβάλλει ένα κτίριο περιέχει ένα μεγάλο απόθεμα θερμικής ενέργειας χαμηλής θερμοκρασίας, πολλαπλάσιο της απαιτούμενης. Αυτή η πηγή συνεχώς επαναφορτίζεται από τον ήλιο, τις γειτονικές εδαφικές επιφάνειες, και από το θερμικό φορτίο που αποβάλλεται από το κτίριο κατά την περίοδο του καλοκαιριού. Οι γεωθερμικές αντλίες θερμότητας κάνουν πράξη την αξιοποίηση της γεωθερμικής ενέργειας».

Οι βασικοί τύποι άντλησης γεωθερμικής ενέργειας έχουν ως εξής:

1. **Οριζόντιο Κύκλωμα** εφαρμόζεται σε περιπτώσεις με αρκετό διαθέσιμο χώρο. Σωλήνες τοποθετούνται σε μικρά ορύγματα.

2. **Κατακόρυφο Κύκλωμα** είναι η ιδανική επιλογή όταν ο διαθέσιμος χώρος είναι περιορισμένος. Γεωτρητικός εξοπλισμός χρησιμοποιείται για την ανόρυξη γεωτρήσεων μικρής διαμέτρου μέχρι βάθους 100μ.
3. **Κύκλωμα Λίμνης** είναι ιδιαίτερα οικονομικό στην εγκατάσταση, όταν ανοικτός υδροφόρος είναι κοντά, γιατί απαλείφεται το κόστος εκσκαφής. Κουλούρα σωλήνων τοποθετείται στο πυθμένα της λίμνης.
4. **Ανοικτό Κύκλωμα** εκμεταλλεύεται το νερό ως άμεση πηγή ενέργειας. Σε ιδανικές συνθήκες ένα σύστημα ανοικτού κυκλώματος αποτελεί το πιο οικονομικό σύστημα γεωθερμίας.

Σημειώνεται δε, ότι, «για την αύξηση της απόδοσης σε περι-

πτώσεις δυσκολίας εφαρμογής μεγάλων γεωθερμικών συστημάτων, υβριδικά συστήματα με συνδυασμό γεωθερμίας και καυστήρα ή ψύκτη μπορούν να εφαρμοστούν. Με αυτό το συνδυασμό διαστασιοποιούνται αρκετά μικρότερες μονάδες».

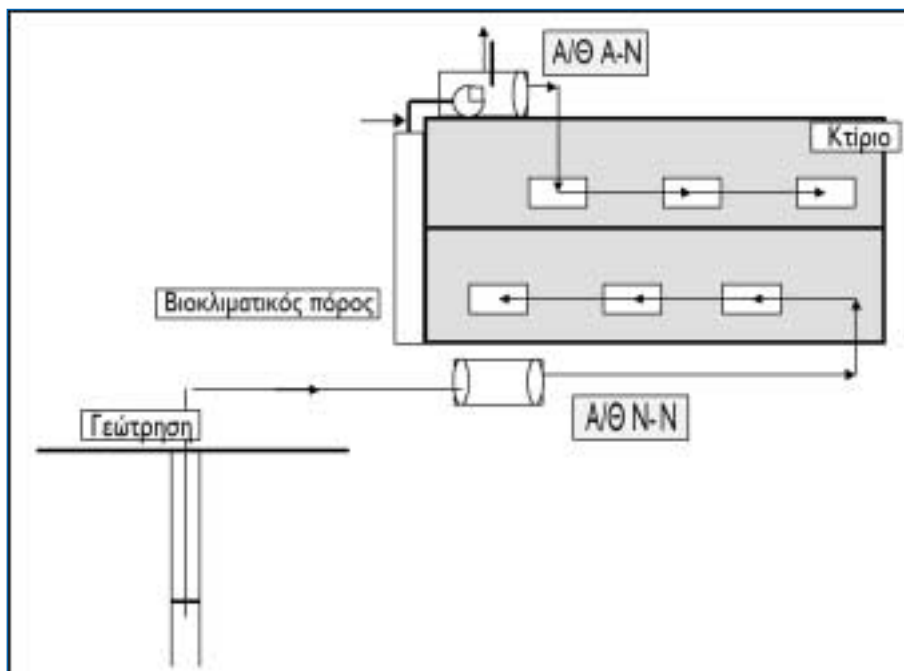

Γεωεναλλακτές και Γεωθερμικές Αντλίες Θερμότητας

Οι Γεωεναλλακτές και Γεωθερμικές Αντλίες Θερμότητας αποτελούν μια σύγχρονη τεχνολογία φιλική προς το περιβάλλον (Ανανεώσιμη Πηγή Ενέργειας) με κύρια εφαρμογή την θέρμανση και ψύξη των κτιρίων.

Οι γεωθερμικές αντλίες θερμότητας είναι ηλεκτροκίνητα συστήματα που απελευθερώνουν την αποθηκευμένη ενέργεια του μεγαλύτερου ηλιακού συλλέκτη που υπάρχει, την γη. Τα συστήματα εκμεταλλεύονται την σταθερή θερμοκρασία του εδάφους για να παρέχουν θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό.

Σύμφωνα με τον ειδικό, κ. Μπουσογλίτη Χρήστο, Μηχανολόγο και Πολιτικό Μηχ. Α.Π.Θ., Certified Geoechange Designer (IGSHPA), «η τεχνολογία των γεωεναλλακτών απευθύνεται σε όλους τους ιδιοκτήτες και χρήστες κτιρίων που επιθυμούν να μειώσουν δραστικά το λειτουργικό κόστος διαχείρισης και ταυτόχρονα να συμβάλλουν στη διάσωση του περιβάλλοντος. Στην Ελλάδα διανέμονται στην αγορά οι γεωθερμικές αντλίες θερμότητας της παγκοσμίως πρωτοπόρου εταιρείας Water Fumace. Ένα σύστημα της Water Fumace χρησιμοποιεί τις θερμικές ιδιότητες του εδάφους σε συνδυασμό με την ηλεκτρική ενέργεια με αποτέλεσμα τη μέγιστη απόδοση - βαθμός απόδοσης 400%» και επομένως θα υπάρχει

Σχηματική παράσταση λειτουργίας του γεωθερμικού συστήματος ψύξης/θέρμανσης του νέου κτιρίου στο ΚΑΠΕ με εφαρμογή αντλίας θερμότητας (ισόγειο) και της ηλιοβοηθούμενης αντλίας θερμότητας (στον όροφο).

μείωση των δαπανών λειτουργίας του ακινήτου.

Η εν λόγω τεχνολογία απευθύνεται άμεσα σε μελετητές, κατασκευαστές κτιριακών έργων, επενδυτές ακινήτων, σε ανεξάρτητους αρχιτέκτονες και πολιτικούς μηχανικούς και σε εμπόρους-εγκαταστάσεις των συστημάτων διανομής της θερμότητας εντός των κτιρίων και έμμεσα στους μελλοντικούς χρήστες των ακινήτων (είτε με τη μορφή μίσθωσης - μακροχρόνιας χρηματοδοτικής μίσθωσης, είτε ως ιδιοκτήτες).

Πλεονεκτήματα και Μειονεκτήματα (στην Ελληνική Αγορά)

Τα πλεονεκτήματα του συστήματος έχουν ως εξής:

- Αθόρυβη λειτουργία (λειτουργεί πιο αθόρυβα από το ψυγείο σας)
- Ασφάλεια και αξιοπιστία στη λειτουργία του συστήματος
- Αύξηση της πραγματικής διάρκειας ζωής ενός κτιρίου
- Άψογη εφαρμογή και εξοικονόμηση χώρων
- Δεν απαιτείται ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ενός συστήματος λειτουργίας
- Δεν υπάρχει κίνδυνος ανάφλεξης, φωτιάς ή ασφυξίας
- Η χρήση του συστήματος δεν επηρεάζεται από τις κλιματολογικές συνθήκες της περιοχής εφαρμογής
- Μείωση όγκου των εγκαταστάσεων θέρμανσης και ψύξης
- Μείωση των κινδύνων για φωτιά, οσμές και καπνούς

- Οικονομία στο ζεστό νερό (μείωση έως και 70% του κόστους)
- Πρόκειται για περιβαλλοντικά καθαρή λειτουργία
- Προσαρμοστικότητα (όλες τις λειτουργίες εκτελούνται από μία και μόνο συσκευή με ιδιαίτερα μικρές διαστάσεις)
- Προσφέρει άνεση και σταθερή λειτουργική συμπεριφορά
- Χαμηλό κόστος λειτουργίας σε σχέση με τα συμβατικά συστήματα θέρμανσης (-30%) και ψύξης (-70%).

Το μειονεκτήματα του συστήματος έχουν έως εξής:

- Γεωτεχνικές δυσκολίες και περιορισμοί κατά την εφαρμογή
- Εφαρμογή σε ειδικά κτίρια (όπως κτίρια γραφείων, νοσοκομεία, κέντρα διοίκησης, σχολεία, εκκλησίες, κτλ).
- Κακές πρακτικές στο σχεδιασμό και εγκατάσταση συστημάτων θέρμανσης και ψύξης
- Περιορισμένη εφαρμογή του Facilities Management στην Ελληνική Αγορά Ακινήτων
- Υψηλό κόστος εγκατάστασης σε σχέση με τους παραδοσιακούς λέβητες

Συμπέρασμα

Οι σύγχρονες και παλαιές κατοικίες, οι οποίες χαρακτηρίζονται ως πολυτελείς, είτε από τους κατασκευαστές, είτε από τους χρήστες τους, θα πρέπει να ικανοποιούν τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ισχύουσα πολεοδομική και κτιριολογική νομοθεσία και να συμβάλουν θετικά στην εξοικονόμηση ενέργειας

ας, ήτοι στη μείωση των απωλειών θέρμανσης - ψύξης και ζεστού νερού. Ο προσδιορισμός του κόστους εφαρμογής ενός συστήματος γεωθερμίας σε διαφορετικές περιοχές της χώρας, δύναται να γίνει με την εφαρμογή ενός μοντέλου προσδιορισμού κόστους κατασκευής, βάσει της θέσης του έργου στην Ελληνική κατασκευαστική βιομηχανία (A. R. N. Molson, 2006).

Βιβλιογραφία

1. Mr. A. R. N. Molson, Μοντέλο προσδιορισμού κόστους κατασκευής βάσει της θέσης του έργου στην Ελληνική κατασκευαστική βιομηχανία. Τεχνικό Βήμα, σελ. 18-19, τεύχος 6, 2006.
2. www.geoexchange.gr
3. Dr. Gavin Dunn, European research and the energy performance directive, Building Engineer, pp. 30-31, Volume 81, No. 5, 2006.
4. Mr. Gillian Alder, Older buildings can match new energy efficiency legislation with insulated render and cladding, Building Engineer, pp. 16-17, Volume 81, No. 5, 2006.
5. Denis Kerr, Reducing running costs of central heating systems, Building Engineer, pp. 22-23, Volume 81, No. 2, 2006.
6. Σεμινάριο της **WaterFurnace** στην Βρετανική Πρεσβευτική Κατοικία, Δεκέμβριος 2006.
7. A. R. N. Molson, Διαχείριση Ακινήτων Εκπαίδευσης. Η έγγραφη αξιολόγηση της λειτουργικής απόδοσης ενός ακινήτου θα πρέπει να ικανοποιεί τις ανάγκες του πελάτη, www.elie.gr.

Λύθηκε το θέμα της συμμετοχής των Πτυχιούχων Μηχανικών

Σχετική εγκύκλιος (Αναλυτικά, το κείμενο της εγκυκλίου στη διεύθυνση: www.hellaskps.gr/2007-2013.htm, Οδηγίες προς τις ΕΥΔ για την επιβεβαίωση της διαχειριστικής επάρκειας δικαιούχων περιόδου 2007 – 2013, για το διάστημα μέχρι την έναρξη της εφαρμογής του Ελληνικού Προτύπου Διοίκησης & Διαχείρισης Έργων (Μεταβατική Περίοδος)

(1 Φεβρουαρίου 2008)

ΑΠΑΙΤΗΣΗ 2: Οργανωτική δομή (απαραίτητες υπηρεσίες και όργανα του δικαιούχου και αντίστοιχες διαδικασίες)

Ανεξάρτητα από την φύση της προτεινόμενης πράξης και ανεξάρτητα από το είδος του δικαιούχου θα πρέπει να έχουν προσδιορισθεί οι υπηρεσίες και τα αρμόδια όργανα που είναι υπεύθυνα για τις ακόλουθες διαδικασίες:

- (i) Προγραμματισμός έργων – ενεργειών (με εξαιρέσεις για την επιβεβαίωση τύπου).
- (ii) Σχεδιασμός και ωρίμανση έργων (για τις περιπτώσεις δημοσίων συμβάσεων : σχεδιασμός εκπόνησης μελετών - αδειοδοτήσεις / για τις περιπτώσεις επιβολής ωφελομένων σχεδιασμός και έκδοση του κανονιστικού πλαισίου εφαρμογής των δράσεων κλπ)³.
- (iii) Διενέργεια διαγωνισμού, ανάθεση και διαχείριση σύμβασης για τις περιπτώσεις δημοσίων συμβάσεων ή διαδικασία επιβολής ωφελομένων για τις λοιπές περιπτώσεις³.
- (iv) Παρακολούθηση και πιστοποίηση φυσικού αντικείμενου έργου.
- (v) Οικονομική διαχείριση έργου.

Οι αρμόδιες υπηρεσίες για τις ανωτέρω διαδικασίες θα μπορεί να αποτελούν είτε **αυτόνομες λειτουργικές μονάδες** με συγκεκριμένες αρμοδιότητες είτε **υποσύνολα μονάδων ή οργάνων** με σαφώς καθορισμένες αρμο-

διότητες και με προσδιορισμένη περιγραφή καθηκόντων. Θα καθορίζονται επίσης τα αρμόδια όργανα που είναι επιφορτισμένα με τη λήψη των απαιτούμενων αποφάσεων για τις ανωτέρω διαδικασίες.

Ειδικότερα σε ότι αφορά στην κατηγορία φορέων που ενδιαφέρονται για επιβεβαίωση τύπου Α, θα πρέπει να υπάρχει **συγκροτημένη Τεχνική Υπηρεσία**, η οποία θα πρέπει να διαθέτει σχετική αρμοδιότητα επιβλεψής – παρακολούθησης δημοσίων έργων / τεχνικών μελετών και διενέργειας αντίστοιχων διαγωνισμών. Η υπηρεσία αυτή θα πρέπει να είναι στελεχωμένη κατ' ελάχιστο με τρεις υπαλλήλους ΠΕ ή ΤΕ (μονίμους ή αορίστου χρόνου) εκ των οποίων οι δύο υποχρεωτικά διπλωματούχοι μηχανικοί Πολυτεχνείου ή Πολυτεχνικής Σχολής ή μηχανικοί πτυχιούχοι ΤΕΙ.

Για την περίπτωση επιβεβαίωσης τύπου Β θα πρέπει να υπάρχει αντίστοιχη οργανική μονάδα (για τη διενέργεια διαγωνισμών και ανάθεση / παρακολούθηση συμβάσεων) αποτελούμενη κατ' ελάχιστο από τρεις υπαλλήλους (μονίμους ή αορίστου χρόνου) εκ των οποίων ένας υποχρεωτικά ΠΕ.

Τέλος για την περίπτωση επιβεβαίωσης τύπου Γ, η ανωτέρω μονάδα θα πρέπει να αποτελείται από τουλάχιστον έναν υπάλληλο (μόνιμο ή αορίστου χρόνου) ΠΕ ή ΤΕ.

Σε όλες τις περιπτώσεις θα πρέπει να υπάρχει συγκροτημένη οικονομική υπηρεσία, η οποία θα περιλαμβάνει στο μόνιμο δυναμικό της υπάλληλο ΠΕ ή ΤΕ οικονομικού τίτλου σπουδών.

Σε κάθε περίπτωση, για να μπορεί **ένας φορέας** να αποδείξει την διαχειριστική του επάρκεια, για τις ελάχιστες απαιτούμενες υπηρεσίες / όργανα (προγραμματισμού, ωρίμανσης, διαχείρισης δημοσίων συμβάσεων / επιβολής ωφελομένων, παρακολούθησης / πιστοποίησης φυσικού αντικείμενου και οικονομικής διαχείρισης) **θα πρέπει να εξασφαλίζει στην οργανωτική του δομή τις ανωτέρω λειτουργίες και να μη στηρίζεται σε υπηρεσίες άλλων φορέων**, πηλη των περιπτώσεων που από τη νομοθεσία έχει δημιουργηθεί ξεχωριστό νομικό πρόσωπο που αναλαμβάνει κάποια από τις λειτουργίες του φορέα (όπως π.χ. τα Περιφερειακά Ταμεία). Στην περίπτωση αυτή θα εκδίδεται επιβεβαίωση που θα καλύπτει και αυτά τα νομικά πρόσωπα, εφόσον η σχετική αίτηση περιλαμβάνει σχετική τεκμηρίωση.

Η ύπαρξη των ανωτέρω υπηρεσιών καθώς και τα αρμόδια όργανα και οι υπεύθυνοι, θα αποτυπώνονται σε τυποποιημένο έντυπο που θα συνοδεύει την υποβαλλόμενη πρόταση (Τυποποιημένο έντυπο Ι), σχέδιο του οποίου περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙ και στο οποίο θα επισυνάπτονται τα απαραίτητα αποδεικτικά έγγραφα.

ΤΟΛΜΗΣΤΕ Κε ΠΡΟΕΔΡΕ

Τα δύο τελευταία χρόνια παρακολουθούμε δημοσιεύματα του ΤΕΕ που ασχολούνται αποκλειστικά και μόνο με τους Πτυχιούχους Μηχανικούς. Προσποιούνται για παράδειγμα ότι τάχα δεν γνωρίζουν τον τίτλο μας που είναι: Πτυχιούχος Μηχανικός... και μας αποκαλούν άλλοτε Υπομηχανικούς, άλλοτε Τεχνολόγους, άλλοτε απόφοιτους τεχνικής κατάρτισης των ΤΕΙ, άλλοτε Πτυχιούχους του Κατασκευαστικού Τομέα κ.λπ.

Κάθε φορά και ανάλογα με τις ανάγκες τους, εφευρίσκουν και κάτι άλλο πιστεύοντας ότι έτσι μας μειώνουν, μας απαξιώνουν.

Το τεχνικό επιμελητήριο υπαινίσσεται ότι «κλονίζεται η ασφάλεια κάθε έργου Ιδιωτικού η Δημόσιου» εάν δοθούν επαγγελματικά δικαιώματα σε μας, αυτά που μας ανήκουν δηλαδή.

Μα κύριε Πρόεδρε του ΤΕΕ, αγνοείτε ότι όλα τα κτίρια που κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι ήταν προϊόντα (μελέτη-επίβλεψη) μελών του ΤΕΕ; Αγνοείτε κ. Πρόεδρε ότι η γέφυρα που πρόσφατα κατέρρευσε στα Μεσόγεια δεν ήταν έργο Μηχανικών των ΤΕΙ άλλα δικών σας συναδέλφων;

Αγνοείτε κε Πρόεδρε του ΤΕΕ ότι για το κατόντημα της Αθήνας και άλλων μεγάλων ή μικρών πόλεων ευθύνονται μόνο μέλη του ΤΕΕ;

Κύριε Πρόεδρε επιτέλους τέλος τα ψέματά σας

Συμφωνούμε μαζί σας κε Πρόεδρε ότι οι τίτλοι σπουδών πρέπει να κατακτώνται και όχι να απονέμονται, όπως γίνεται στο ΕΜΠ όπως μας πληροφορείτε στο τεύχος 2406/11-9-06 του εντύπου σας.

Όμως κε Πρόεδρε όταν λέτε και γράφετε ότι «στους απόφοιτους ΤΕΙ δίνονται περισσότερα δικαιώματα απ' αυτά που έχουν οι διπλωματούχοι μηχανικοί ψεύδεσθε και ψεύδεσθε ασύστολα. Γιατί γνωρίζετε ότι οι Πτυχιούχοι Μηχανικοί **ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ** επαγγελματικά δικαιώματα. **ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ**.

Το γεγονός ότι «η ανεργία πλήττει εντονότερα τους διπλωματούχους μηχανικούς» όπως μας λέτε, δεν αποδεικνύει ότι οι Πτυχιούχοι Μηχανικοί έχουν επαγγελματικά δικαιώματα. Άλλοι είναι οι λόγοι και τους γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα. Τους αποδίδει ξεκάθαρα ο Πρύτανης του ΕΜΠ κος Μουτζούρης όταν μας πληροφορεί ότι «κάθε χρόνο προστίθενται στην ελληνική αγορά εργασίας περίπου 1.900 διπλωματούχοι μηχανικοί με συνέπεια να διαθέτουμε στην Ελλάδα τριπλάσιο αριθμό σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες». Επεξεργασθείτε αυτήν την πληροφορία και ανακαλέστε όλα όσα κατά καιρούς έχετε πει και έχετε γράψει συκοφαντικά για τα ΤΕΙ και τους αποφοίτους τους.

«Πως είναι δυνατόν υπ' αυτές τις συνθήκες και με λιγότερα χρόνια σπουδών να αναγνωρίζονται τα ίδια επαγγελματικά δι-

καιώματα στους απόφοιτους των ΤΕΙ με τα αντίστοιχα των ΑΕΙ;» διερωτάται ο Πρόεδρος του ΤΕΕ.

Απαντούμε λοιπόν στον κο Πρόεδρο. **ΝΑΙ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ** Κε Πρόεδρε γιατί τα **ΙΔΙΑ** δεν σημαίνει και **ΙΣΑ**. Τα **ίδια** αναφέρονται στο γνωστικό αντικείμενο (ποιοτικά) ενώ το **ίσα** αναφέρονται σε ποσοτικό αντικείμενο. Θα συμφωνούσαμε μαζί σας Κε Πρόεδρε εάν οι Πτυχιούχοι Μηχανικοί Δομικών Έργων με τέσσερα χρόνια σπουδές είχαν και δικαιώματα Τοπογράφων, Μηχανολόγων, Ηλεκτρολόγων, Συγκοινωνιολόγων, Υδραυλικών και Γεωτεχνικών όπως συμβαίνει με τους Διπλωματούχους Πολιτικούς Μηχανικούς με 4 1/2 χρόνια σπουδές. Σε μια τέτοια περίπτωση τα δικαιώματα θα ήταν **ΙΣΑ** και **όχι ΙΔΙΑ**.

Έτσι για να συνεννοούμαστε δηλαδή. Παρεπιπτόντως Κε Πρόεδρε πως ανέχεσθε ένας Τοπογράφος Μηχανικός με τέσσερα χρόνια σπουδές να έχει **ΙΣΑ** επαγγελματικά δικαιώματα με έναν Αγρονόμο και Τοπογράφο Μηχανικό με 5 χρόνια σπουδές; Η μήπως δεν το γνωρίζετε;

Και για να μην ξεχνιέστε Κε Πρόεδρε, πρέπει να συνηθίσετε στην ιδέα ότι λέγοντας ΑΕΙ νοούμε κατά τον Νόμο τα Πανεπιστήμια (και το ΕΜΠ) και τα ΤΕΙ.

Πάντως με τον Πρόεδρο του ΤΕΕ οφείλουμε να συμφωνήσουμε και σε δύο ακόμη σημεία.

Πρώτο. «Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να μένουμε προσκολλημένοι σε συνήθειες του παρελθόντος, όταν τα πράγματα εξελίσσονται». Και δεύτερο «ο καθορισμός των επαγγελματικών δικαιωμάτων μιας κατηγο-

ρίας εργαζομένων δεν μπορεί να νοείται ως η προσθήκη μιας ομάδας τεχνικών σε μια άλλη κατηγορία εργαζομένων έτσι ώστε η «πίττα» απασχόλησης να πρέπει να διαμοιράζεται σε περισσότερους».

(Τα εντός εισαγωγικών είναι λόγια του Προέδρου του ΤΕΕ).

Αυτό το δεύτερο Κε Πρόεδρε είναι η μεγάλη σας αλήθεια. Και από την πλευρά σας, σας ρίχνουμε δίκιο. Όλα τα υπόλοιπα τα καταλαβαίνουμε και τα ξέρετε. Είναι για εσωτερική σας κατανάλωση.

Είτε από κείμενα συλλόγων διπλωματούχων μηχανικών, είτε από καθημερινές επαφές και συνομιλίες που έχουμε με διπλωματούχους μηχανικούς γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά τι συμβαίνει στο ΤΕΕ.

Γνωρίζουμε τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει στο εσωτερικό του το ΤΕΕ. Προβλήματα που τέτοια, ευτυχώς, δεν αντιμετωπίζει ο χώρος των ΤΕΙ γιατί εκεί τα πράγματα είναι ξεκάθαρα ως προς τις ειδικότητες.

Όμως σε καμμία περίπτωση, η ύπαρξη των όποιων εσωτερικών προβλημάτων, δεν δικαιολογεί την εξαγωγή τους και μάλιστα με τον τρόπο που γίνεται. Τόσο άκομψα και τόσο πεζά.

Μήπως εάν καταργούσαμε τα ΤΕΙ θα λύνονταν τα προβλήματα;

Τα προβλήματα είναι πάμπολλα και ποικίλα.

- Υπάρχουν απόφοιτοι Πολυτεχνικών Σχολών χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα.
- Υπάρχουν Σχολές που λειτουργούν σε υποτυπώδεις υ-

ποδομές και με έναν τακτικό καθηγητή.

- Υπάρχουν προβλήματα με τις ισοτιμίες. Με κάτι παράξενες ισοτιμίες που έγιναν δεκτές από το ΤΕΕ.
- Υπάρχουν προβλήματα περιεχομένου σπουδών.
- Υπάρχουν προβλήματα προσαρμογής στο γίνεσθαι.
- Υπάρχουν προβλήματα με τις ειδικότητες.

Αυτές οι ειδικότητες είναι μια πονεμένη ιστορία.

Σύμφωνα με τον Ν.1486/1984 τα μέλη του ΤΕΕ εντάσσονται στις 9 βασικές ειδικότητες: α) Πολιτικών Μηχανικών β) Αρχιτεκτόνων Μηχανικών γ) Μηχανολόγων Μηχανικών, δ) Ηλεκτρολόγων Μηχανικών ε) Αγρονόμων και Τοπογράφων Μηχανικών, στ) Χημικών Μηχανικών, ζ) Μηχανικών Μεταλλείων - Μεταλλουργών, η) Ναυπηγών Μηχ., θ) Ηλεκτρονικών Μηχανικών.

Στις παραπάνω βασικές ειδικότητες εντάσσονται και κάποιες (πολλές άλλες ειδικότητες οι οποίες τελείως ενδεικτικά φαίνονται στον πίνακα που ακολουθεί:

Κύριε πρόεδρε του ΤΕΕ οι κάτοχοι αυτών των ειδικοτήτων ποιόν τίτλο φέρουν και ποιά επαγγελματικά δικαιώματα ασκούν;

Είναι πάντως εξωφρενικό να αποδέχεται κάποιος την δική του μετεξέλιξη και εξέλιξη και να την αρνείται σε κάποιον άλλο. Αυτό συμβαίνει με το ΤΕΕ και τις Πολυτεχνικές Σχολές.

Δεν είναι δυνατό να αρνούται την αξιολόγηση των Ιδρυμά-

των. Είναι απαράδεκτο να ερμηνεύουν τις οδηγίες της Ε.Ε. (π.χ. 35/06) με μία παράλογη λογική. Να δίνουν ερμηνεία που μόνοι αυτοί αποδέχονται και κανένας άλλος. Τάχα δεν την καταλαβαίνουν;

Ανάμεσα σε όλα αυτά τα φαιδρά αλιεύσαμε και μια ευχάριστη άποψη.

Κάποιος συνάδελφος διπλωματούχος μηχανικός, ο κ. Κρεμαλής, μας πληροφορεί ότι «ο Ακαδημαϊκός τίτλος εξασφαλίζει πρόσβαση στο επάγγελμα και όχι στην άσκηση επαγγέλματος».

Εδώ τώρα τί να υποθέσουμε; Ότι είμαστε όλοι εμείς ανεγκέφαλοι, χαζοί να πούμε, αγράμματοι να πούμε, ψυχανώμαλοι να πούμε;

Εν πάσει περιπτώσει και αυτές οι «σύγχρονες απόψεις» διασκεδαστικές είναι. Χρειάζονται.

Ελπίζουμε πάντως όταν ο συνάδελφος καταλάβει τι λένε τα λεγόμενά του, να μας το πει να μορφωθούμε και εμείς.

- Όσο κουραστικά και φλύαρα κι αν φαίνονται τα παραπάνω δεν θα μας απασχολούσαν εάν αυτοί που έχουν την δυνατότητα φρόντιζαν να μην υπάρχουν, εκσυγχρονίζοντας το νομοθετικό πλαίσιο άσκησης του επαγγέλματος του Μηχανικού που ισχύει άθικτο από το 1930.

Αυτό το μεγάλο κεφάλαιο πρέπει να ανοίξει και θα ανοίξει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Από τούτο το βήμα προκαλούμε και προσκαλούμε τον Πρόεδρο του ΤΕΕ να πάρει πρωτοβουλίες ώστε να ανοίξει το κεφάλαιο της Ανώτατης Τεχνικής Εκπαίδευσης στην Ελλάδα (Σπουδές - επάγγελμα - Νομοθετικό πλαίσιο κ.λπ.). Όσο

γρηγορότερα τόσο καλύτερα για όλους.

Να βγουν όλες οι αδυναμίες του συστήματος στην επιφάνεια

Να γίνει διάλογος από μηδενική βάση και να δοθούν οι λύσεις που πρέπει.

Είναι απαίτηση όλων των Μηχανικών της χώρας.

Τολμήστε κε Πρόεδρε του ΤΕΕ.

Πάρτε τώρα πρωτοβουλίες για την λύση των προβλημάτων που ταλανίζουν τους μηχανικούς της χώρας. Πάρτε τώρα πρωτοβουλίες για τον ξεκίνημα διαλόγου από μηδενική βάση με στόχο τη λύση των προβλημάτων. Εχθρός σας δεν είναι τα ΤΕΙ και οι απόφοιτοί τους.

Εχθρός μας είναι η μικρή «πίπτα».

Ειδικότητα (Βάσει τίτλων σπουδών)	Βασική ειδικότητα ΤΕΕ
Αρχιτέκτων Μηχ. Τοπίου	Αρχιτέκτονας Μηχανικός
Μηχανικός εγκαταστάσεων θερμάνσεως και Υγείας	Πολιτικός Μηχανικός
Μηχανικός με ειδικότητα στην Υπόγεια Τοπογραφία	Αγρονόμος και Τοπογράφος Μηχανικός
Μηχανικός Τεχνικής Αλιείας	Χημικός Μηχανικός
Μηχανικός Τεχνολόγος με ειδικότητα στην τεχνολογία των λιπών	»
Χημικός μηχανικός με ειδικ. στην χημική τεχνολογία Υφαντών, Δερμάτων και αντικαταστάτων δέρματος	»
Χημικός μηχανικός στην κονσερβοποίηση τροφίμων και την τεχνολογία κρέατος	»
Μηχανικός μηχανολόγος - τμήμα αυτοκινήτων και ελκυστήρων (τρακτέρ)	Μηχανολόγος Μηχανικός
Μηχανικός Κλώσεως Βαμβάκος και Χημικών νημάτων	Μηχανολόγος Μηχανικός
Δασοκόμος Μηχανικός	Αγρονόμος και Τοπογράφος Μηχανικός
Μηχ/κός τεχν/γος με ειδ. στην τεχν/για Βιομ/νιών Αρτοποιίας, Μακαρονοποιίας και Ζαχαροπλαστικής	Χημικός Μηχανικός

Η ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΤΟΥ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΕΤΑΙ

Η ΣΤΕΦ του ΤΕΙ Αθήνας απηύθυνε στο ΤΕΕ την ακόλουθη καταγγελία για τον τρόπο που αντιμετωπίζει τα ΤΕΙ και τους αποφοίτους τους Μηχανικούς:

«Το Συμβούλιο της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών (ΣΤΕΦ) του ΤΕΙ Αθήνας, στην με αριθμ. 5/4-9-07 συνεδρίασή του, μετά από διαμαρτυρίες Καθηγητών του ότι, σε περιεχόμενο του Ενημερωτικού Δελτίου του ΤΕΕ με τίτλο «Τεχνικές Ειδήσεις», υπάρχουν αγγελίες ευρέσεως εργασίας στις οποίες, αυτές που αναφέρονται στους αποφοίτους των ΤΕΙ, περιγράφονται ως «Τεχνολόγοι Μηχανικοί Εργοδηγοί», ομόφωνα, θεωρεί το γεγονός αυτό απαράδεκτο, διότι σύμφωνα με την περιγραφή αυτή υποβαθμίζεται, όχι μόνο ο ρόλος των αποφοίτων, αλλά και ο θεσμός των ΤΕΙ και αποφασίζει να κατευθύνει την ακόλουθη έγγραφη διαμαρτυρία προς το ΤΕΕ:

«Το ΤΕΕ, μόνο πλέον αυτό σε ολόκληρη την Ευρώπη, δίνει τον ύστατο αγώνα να προασπίσει τα στενότατα, κακώς εννοούμενα, συντεχνιακά συμφέροντα των μελών του. Είναι γνωστή η στάση του απέναντι στα ΤΕΙ και τους πτυχιούχους μηχανικούς τεχνολογικής κατεύθυνσης, μια στάση που αγνοεί ότι οι μηχανικοί πτυχιούχοι ΤΕΙ είναι απόφοιτοι Της Ανώτατης Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, με τετραετείς σπουδές, απασχολούνται στα ίδια ακριβώς αντικείμενα με τους αντίστοιχους διπλωματούχους των Πολυτεχνείων, προσφέρουν δημιουργικά στην ανάπτυξη της χώρας από υπεύθυνες θέσεις και βέβαια γίνονται δεκτοί ισότιμα σε όλα τα πολυτεχνεία του κόσμου για μεταπτυχιακές και διδακτορικές σπουδές (με την λυπηρή εξαίρεση των Ελληνικών Πολυτεχνείων).

Όμως το ΤΕΕ, επιμένοντας σχεδόν σπασμωδικά σε μια κατάφωρη αγνόηση της πραγματικότητας, επανέρχεται στο Ενημερωτικό Δελτίο του, όπου στη στήλη «Γραφείο Εργασίας» χωρίζει τους μηχανικούς σε... καθαυτό μηχανικούς και σε πτυχιούχους μηχανικούς τεχνολογικής κατεύθυνσης! Θεωρούμε ότι αυτό είναι ευθέως προσβλητικό. Όχι βέβαια για τους αποφοίτους μας, που χαίρουν εκτίμησης για το υψηλού επιπέδου επαγγελματικό και επιστημονικό έργο τους τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα,

όσο για τους ίδιους τους διπλωματούχους μηχανικούς των Πολυτεχνείων, που είμαστε βέβαιοι ότι στην πλειοψηφία τους δεν συμμερίζονται αυτή την στάση απέναντι σε συναδέλφους τους, με τους οποίους συνεργάζονται ισότιμα. Είμαστε περήργοι να δούμε για πόσο καιρό ακόμα θα συνεχίζει το ΤΕΕ και το Ενημερωτικό Δελτίο του αυτήν την εκτός τόπου και χρόνου μονομερή και αντισυναδελφική αντιπαράθεση που το εκθέτει στα μάτια του τεχνικού κόσμου της χώρας».

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΣΙΩΠΗ

Ερώτηση στη Βουλή

του **Νάσου Αλευρά**, Βουλευτή ΠΑΣΟΚ Α' ΑΘΗΝΑΣ

Προς Υπουργό Κοινωνικής Ασφάλισης

Χιλιάδες απόφοιτοι μηχανικοί των ΑΤΕΙ ζητούν την επίλυση του προβλήματος ασφάλισής τους. Τα μόνα ασφαλιστικά νομοσχέδια που αφορούσαν τους τότε ανασφάλιστους Υπομηχανικούς εκδόθηκαν το 1979 (Ν. 915/79) και αμέσως μετά το 1980 (Ν. 1027 και Ν. 1028).

Εδώ πρέπει να τονισθεί ότι το κριτήριο ασφάλισης των Υπομηχανικών ήταν η κτήση του πτυχίου τους το οποίο μέσω του Ν. 298/1976 είναι ισότιμο και ισοδύναμο με αυτό των ανασφάλιστων μέχρι στιγμής ΑΤΕΙ (όπως έχουν σήμερα μετεξελιχθεί).

Έκτοτε ακολούθησε νομοθετική σιωπή μέχρι το 2006 αλλά και πάλι το νομοσχέδιο Ν. 3518/2006 για την αναβάθμιση του ΤΣΜΕΔΕ τους αγνόησε παντελώς.

Με την ευκαιρία λοιπόν της νέας ασφαλιστικής νομοθεσίας θα πρέπει να λυθεί το θέμα, καθώς μάλιστα πολλοί οδεύουν σε συντάξιμη ηλικία και χωρίς ασφαλιστική κάλυψη.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ η αρμόδια Υπουργός:

Τί προτίθεται να κάνει για την επίλυση του προβλήματος.

Αδικίες και στρεβλώσεις

Τα παράδοξα και τα παράλογα του ασφαλιστικού

(Αναδημοσίευση από το περιοδικό «Ασφαλισμένος» τ. 48)

Το ασφαλιστικό βρίσκεται στην τελευταία φάση πριν από μια νέα νομοθετική παρέμβαση που φαίνεται ότι θα οριστικοποιηθεί στο τέλος Φεβρουαρίου. Πολλά έχουν ακουστεί όλη αυτή την περίοδο για τα προβλήματα, τις αιτίες, τις αδυναμίες καθώς και τις επιλογές που πρέπει να γίνουν.

Όλοι μιλούμε για το ασφαλιστικό και τα γενικότερα ζητήματα που αφορούν στο παρόν και το μέλλον του. Έχουμε γράψει πολλές φορές για τις μεγάλες απώλειες πόρων που έχει το σύστημα από την εισφοροδιαφυγή, τις ανεξέλεγκτες δαπάνες για την ασυνέπεια του κράτους. Αυτά είναι μεγάλα ζητήματα που τουλάχιστον στους αναγνώστες του «Ασφαλισμένου» είναι γνωστά. Υπάρχουν όμως και θέματα που συνδέονται με τις παροχές του συστήματος, κυρίως τις συντάξεις και απαιτούν μια επικαιροποιημένη προσέγγιση.

Αφορούν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους, μισθωτούς αυτοαπασχολούμενους, αγρότες κ.λπ.

Πρόκειται κυρίως για αδικίες και στρεβλώσεις που υπάρχουν στο σύστημά μας και διαμορφώνουν μεγά-

λες ανισότητες από Ταμείο σε Ταμείο, από κλάδο σε κλάδο, από ομάδα σε ομάδα ασφαλισμένων και συνταξιούχων. Πολλές από αυτές τις μεγάλες διαφορές και ανισότητες έρχονται από το παρελθόν και οφείλονται στην χωρίς αρχές και ενιαί-

αποτελεί σημαντική κατάκτηση. Δεν είναι όμως αρκετό να διασφαλίζονται τα δικαιώματα μόνο ως προς το χρόνο ασφάλισης.

Επιβάλλεται παράλληλα να μην υπάρχουν απώλειες στη σύνταξη δηλαδή στο εισόδημα όσων «κλείνουν» τον ασφαλιστικό τους βίο με ασφάλιση σε δύο ή περισσότερους Φορείς.

Στο μέρος αυτό δηλαδή στον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων για όσους έχουν διαδοχική ασφάλιση οι αδικίες που έχουν διαμορφωθεί είναι μεγάλες.

Οι ρυθμίσεις που έγιναν με το Νόμο 3232 του 2004 βελτίωσαν αλλά σε μικρό βαθμό αυτό το καθεστώς. Οι απώλειες που έχει μεγάλος αριθμός ασφαλισμένων που συνταξιοδοτείται με διαδοχική ασφάλιση παραμένουν σε μεγάλο βαθμό. Περισσότερο χαμένοι συγκριτικά είναι όσοι έχουν πολλά χρόνια ασφάλισης και πολλά Ταμεία. Υπάρχουν περιπτώσεις που οι απώλειες φθάνουν το 40% σε σχέση με τη σύνταξη που θα έπαιρνε κάποιος εάν είχε ασφαλιστεί σε ένα Ταμείο.

Ας δούμε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, που όμως είναι πολύ συνηθισμένο και αφορά εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

ους κανόνες ανάπτυξη του συστήματος. Άλλες από αυτές δημιουργήθηκαν στην πορεία, όταν οι εξελίξεις δεν παρακολουθούνται ή οι επιλογές γίνονται με προχειρότητα, χωρίς σχεδιασμό και μελέτη.

Ας δούμε μερικές χαρακτηριστικές περιπτώσεις που αξίζει να αναλύσουμε:

ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Οι διατάξεις για τη διαδοχική ασφάλιση είναι χωρίς καμιά αμφιβολία, ένα σημαντικό κεφάλαιο του ασφαλιστικού. Το γεγονός ότι ο εργαζόμενος δεν έχει καμιά απώλεια σε ό,τι αφορά το χρόνο ασφάλισής του,

Παράδειγμα

Εργαζόμενος στο Δημόσιο, έχει συμπληρώσει 20 έτη ασφάλισης στο Δημόσιο και 17 έτη στο ΙΚΑ για εργασία στον ιδιωτικό τομέα που είχε προηγηθεί του δημοσίου.

Με βάση τις αποδοχές που αντιστοιχούν σε υπάλληλο με 20 έτη υπηρεσίας Πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και τις συνήθεις αποδοχές για εργαζόμενο στον ιδιωτικό τομέα την περίοδο 1982-1987, το ποσό της κύριας σύνταξης που θα πάρει ο συγκεκριμένος εργαζόμενος με 37 συνολικά έτη ασφάλισης θα είναι, με βάση τα σημερινά δεδομένα, 819 ευρώ.

Εάν ο συγκεκριμένος εργαζόμενος ήταν όλα τα χρόνια ασφαλισμένος στο Δημόσιο, το ποσό της κύριας σύνταξης που θα έπαιρνε θα ήταν 1.282 ευρώ.

Αυτό σημαίνει ότι ο εργαζόμενος έχει απώλειες στο ποσό της σύνταξης 36% (-463 ευρώ το μήνα).

Τι σημαίνει αυτό για ένα συνταξιούχο ηλικίας 60 ετών; Σημαίνει ότι ως συνταξιούχος για 20 χρόνια θα έχει συνολική απώλεια εισοδήματος περίπου 130.000 ευρώ.

ΝΕΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ

Οι νέοι ασφαλισμένοι έχουν κατά κανόνα χαμηλότερες συντάξεις και αυστηρότερες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, σε σύγκρισή με τους παλαιούς ασφαλισμένους (πριν την 1/1/1993). Οι μεγάλες διαφορές πέρα από τα όρια ηλικίας, παρατηρούνται και στο ποσό των συντάξεων και ιδιαίτερα στις επικουρικές.

Ας δούμε δύο παραδείγματα:

ΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ 1/1/83-31/12/92

ΣΥΝΤΑΞΙΜΑ ΕΤΗ	ΕΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ	ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
A. ΑΝΔΡΕΣ		
15	οποτεδήποτε	65
25	οποτεδήποτε	60 μειωμένη σύνταξη
35	οποτεδήποτε	58
37	οποτεδήποτε	Χ.Ο.Η.
B. ΓΥΝΑΙΚΕΣ		
15	οποτεδήποτε	60
25	οποτεδήποτε	55 μειωμένη σύνταξη
35	οποτεδήποτε	58
37	οποτεδήποτε	Χ.Ο.Η.
Γ. ΜΗΤΕΡΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ		
25	οποτεδήποτε	50

ΟΡΙΑ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 1/1/93 ΙΚΑ, ΔΗΜΟΣΙΟ, ΔΕΚΟ, ΤΡΑΠΕΖΕΣ

ΣΥΝΤΑΞΙΜΑ ΕΤΗ	ΕΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ	ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
A. ΑΝΔΡΕΣ- ΓΥΝΑΙΚΕΣ		
15	οποτεδήποτε	65
25	οποτεδήποτε	60 μειωμένη σύνταξη
35	οποτεδήποτε	55 μειωμένη σύνταξη
37	οποτεδήποτε	Χ.Ο.Η.
ΜΗΤΕΡΕΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ		
20	οποτεδήποτε	55
20	οποτεδήποτε	50 μειωμένη σύνταξη
ΜΗΤΕΡΕΣ ΜΕ 3 ΠΑΙΔΙΑ & ΑΝΩ		
20	οποτεδήποτε	50-56
ΥΠΑΓΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΒΑΕ		
15	οποτεδήποτε	60
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ ΥΠΟΓΕΙΕΣ ΣΤΟΕΣ & ΥΠΟΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ		
15	οποτεδήποτε	55
15	οποτεδήποτε	50 μειωμένη σύνταξη

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1ο

Ασφαλισμένος στο ΙΚΑ και στο ΕΤΕΑΜ για επικουρική σύνταξη με 25 χρόνια ασφάλισης και συντάξι-

μες αποδοχές 1.200 ευρώ, εάν είναι ασφαλισμένος πριν το 1993, το ποσό της κύριας σύνταξης θα είναι 605 ευρώ περίπου και η επικουρική 320 ευρώ, δηλαδή σύνολο 925 ευρώ.

Εάν έχουμε ασφαλισμένο μετά την 1/1/1993 θα έπαιρνε κύρια σύνταξη ίδια, δηλαδή 605 ευρώ, επικουρική όμως 171 ευρώ και σύνολο 776 ευρώ, δηλαδή 16,1% μικρότερη σύνταξη.

Αυτές οι διαφορές είναι οι μικρότερες που παρατηρούνται. Όταν πρόκειται για εργαζόμενους στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι διαφορές μεταξύ παλαιών και νέων ασφαλισμένων είναι πολύ μεγαλύτερες.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2ο

Εκπαιδευτικός συνταξιοδοτείται με 37 έτη ασφάλισης, παλαιός ασφαλισμένος. Το ποσό της κύριας σύνταξης που θα πάρει θα είναι 1.320 ευρώ και η επικουρική 322 ευρώ.

Για τον νέο ασφαλισμένο το ποσό της κύριας σύνταξης που αντιστοιχεί, θα είναι 1.391 ευρώ και η επικουρική 397 ευρώ. Στην κύρια σύ-

νταξη βέβαια, ο νέος ασφαλισμένος πληρώνει κατά 22 ευρώ το μήνα, μεγαλύτερες εισφορές. Για την επικουρική, οι εισφορές είναι ίδιες.

Αυτές είναι μερικές μόνο από τις αδικίες και τις ανισότητες. Ο κατάλογος είναι πολύ μεγάλος και θα απαιτούσε πολλές σελίδες για να καταγραφούν όλες αυτές οι διαφορές.

Το πιο βασικό όμως δεν είναι η περιγραφή και η ανάδειξη αυτών των προβλημάτων που έχει το σύστημά μας. Το βασικό και το κρίσιμο είναι με ποια οπτική αντιμετωπίζονται αυτά τα προβλήματα.

Για παράδειγμα θα θεωρήσουμε ως αδικημένους τους νέους εργαζόμενους σε σύγκριση με τους παλαιούς ή θα θεωρήσουμε προνομιούχους τους παλαιότερους σε σχέση με τους νεότερους.

Εάν συμβεί το πρώτο που είναι το σωστό και ασφαλιστικά λογικό, τότε

είμαστε σε σωστό δρόμο. Πρέπει να κάνουμε προσπάθεια να βελτιώσουμε την κατάσταση για την ασφάλιση και συνταξιοδότηση των νέων και όσων γενικά έχουν ένα δυσμενέστερο συγκριτικά καθεστώς.

Εάν υιοθετήσουμε το δεύτερο, δηλαδή ότι κάποιοι που έχουν ένα καλύτερο καθεστώς είναι προνομιούχοι σε βάρος κάποιων άλλων που για την κοινή επαρκή ασφαλιστική λογική, είναι αδικημένοι, τα πράγματα είναι πολύ άσχημα.

Εάν λοιπόν η κυβέρνηση έχει αντιληφθεί έτσι τα πράγματα, οι αλλαγές δεν θα πλήξουν ένα μικρό βαθμό «προνομιούχων», αλλά και ένα μεγάλο αριθμό εργαζομένων που βρίσκονται σήμερα σε ένα συγκριτικά καλύτερο επίπεδο. Την ίδια στιγμή οι πραγματικά αδικημένοι από τις σημερινές ιδιομορφίες και στρεβλώσεις, δεν θα έχουν καμία ελπίδα να βελτιώσουν την κατάστασή τους.

Στη δημιουργία Ταμείου Δημοσίου Υπαλλήλου προσανατολίζεται η κυβέρνηση

Στη δημιουργία ενός Φορέα Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων που θα περιλαμβάνει τον κλάδο για κύρια σύνταξη και τον κλάδο Ασθένειας προσανατολίζεται η κυβέρνηση. Η σχετική διάταξη θα περιλαμβάνεται στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο που θα κατατεθεί στη Βουλή πιθανόν στο τέλος Φεβρουαρίου.

Ο νέος Φορέας που θα καλύπτει το σύνολο των Δημοσίων Υπαλλήλων (πολιτικών και στρατιωτικών) θα προέλθει από την ενοποίηση των υπηρεσιών συντάξεων των Δημοσίων υπαλλήλων που λειτουργούν σήμερα στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και του ΟΠΑΔ (Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου).

Σε πρώτη φάση μπορεί να φαίνεται ρεαλιστικά λογικό ότι μπορούν και οι Δημόσιοι υπάλληλοι να έχουν το

ταμείο τους από τη στιγμή που καταβάλλουν εισφορές και μάλιστα ίδιες με εκείνες που καταβάλλονται από τους εργαζόμενους του Ιδιωτικού τομέα για κύρια σύνταξη. Δεν θα θέλαμε όμως να υποθέσουμε ότι κρύβει άλλα πράγματα αυτή η επιλογή.

Εάν για παράδειγμα η κυβέρνηση σκέφτεται (αυτό ακούγεται) να προχωρήσει σε εκπόνηση μελέτης προκειμένου να μετρήσει το «έλλειμμα» αυτού του νέου Φορέα τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Γιατί έλλειμμα βέβαια θα παρουσιαστεί και θα είναι μεγάλο αλλά είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή μια μελέτη που δεν συνυπολογίζει το ειδικό καθεστώς που μέχρι σήμερα υπήρχε; Μήπως μια τέτοια μελέτη και μια τέτοια επιλογή είναι η απαρχή για την παραπέρα μείωση των συντάξεων;

ΠΡΟΣ : κ. Νομάρχη Λάρισας

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Τ.Ε ΣΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑ

Κύριε Νομάρχη

Πάρα πολλοί συνάδελφοι Μηχανικοί Τ.Ε εργάζονται στις τεχνικές Υπηρεσίες των Ο.Τ.Α και πιστεύουμε ότι μέχρι σήμερα έχουν συμβάλει με τον καλύτερο τρόπο στον σχεδιασμό και την εκτέλεση τεχνικών έργων που εκτελούνται στον Νομό μας . Όλα τα χρόνια αρχικά οι Υπομηχανικοί και στην συνέχεια οι Μηχανικοί Τεχνολογικής Εκπαίδευσης, έχουν δώσει τον καλύτερο εαυτό τους στην εκτέλεση των καθηκόντων τους και ταυτόχρονα αποδείξαν εμπράκτως, χωρίς να υστερούν σε τίποτα, την πλήρη τεχνική και επιστημονική τους κατάρτιση.

Τα θέματα που μας απασχολούν και σας θέτουμε είναι :

- Αποκλεισμός από το δικαίωμα κρίσης των συναδέλφων Μηχανικών ΤΕ για κατάληψη θέσεων προϊσταμένων στις Υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λάρισας.
- Προσλήψεις Μηχανικών Τ.Ε στις Υπηρεσίες σας.

A. ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ

Δυστυχώς στην Νομαρχιακή αυτοδιοίκηση του Νομού Λάρισας σε αντίθεση με το τι ισχύει στους υπόλοιπους Ο.Τ.Α, γίνεται μονίμως προσπάθεια με αποκορύφωμα την τελευταία προ τριμήνου τροποποίηση του Οργανισμού για αποκλεισμό των Πτυχιούχων Μηχ/κών από το δικαίωμα κρίσης για κατάληψη θέσεων Προϊσταμένων.

Η διατύπωση που πλέον υιοθετείτε στον οργανισμό της Νομαρχίας ελλείπει ” Π’Ε κρίνονται οι ΤΕ στην ουσία καταδικάζει σε στασιμότητα και μαρασμό έναν ολόκληρο κλάδο αφού δεν τους δίνει ούτε καν το δικαίωμα να κριθούν εφόσον υπάρχει στην υπηρεσία έστω και ένας Π.Ε Μηχανικός.

Η παραπάνω θέση έρχεται σε αντίθεση με τον πρόσφατο νόμο 3584/2007 (Κώδικας Κατάστασης Δημοτικών και κοινοτικών Υπαλλήλων) όπου στο Άρθρο 87 παρ. 1 που ορίζεται ότι προϊστάμενοι **γενικών διευθύνσεων** πρέπει να είναι υπάλληλοι της κατηγορίας Π.Ε. Στις υπόλοιπες οργανικές μονάδες των παραγράφων 2,3,&4 του ίδιου άρθρου (προϊσταμένους Διεύθυνσης , Τμήματος, αυτοτελούς γραφείου.) δεν θέτει καμία προϋπόθεση ως προς την κατηγορία των υπαλλήλων.

Ο ίδιος νόμος παρέχει την δυνατότητα κρίσης και επιλογής υπαλλήλων και της κατηγορίας Τ.Ε .

Ο νόμος 3584/2007 στο άρθρο 88 καθορίζει για πρώτη φορά συγκεκριμένα κριτήρια για τον σχηματισμό κρίσης και μοριοδοτεί τα προσόντα για την κρίση στην επιλογή προϊσταμένων (βαθμό , τίτλοι σπουδών, μεταπτυχιακά, ξένες γλώσσες κ.λ.π).

Επίσης στον ίδιο νόμο στο άρθρο 99 παρ (δ) επι λέξη αναφέρει όπου από τις οικείες οργανικές διατάξεις επιτρέπεται η τοποθέτηση προϊσταμένου κατηγορίας που έπεται κατά το προβάδισμα δεν ισχύει προβάδισμα των κατηγοριών ” π.χ όπου στον οργανισμό προβλέπει η τοποθέτηση προϊ-

σταμένου ενός τμήματος κατηγορία Π.Ε, ή Τ.Ε δεν ισχύει το προβάδισμα των κατηγοριών.

Όπου ο νομοθέτης θέλησε κάτι διαφορετικό εκφράστηκε ευθέως , όπως για την πλήρωση θέσεων προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων που προβλέπει μόνο Π.Ε, ή έδωσε προβάδισμα στους Π.Ε συντομεύοντας τον χρόνο που απαιτείται να γίνει κάποιος προϊστάμενος.

Κύριε Νομάρχη

Εμείς δεν ζητούμε τίποτα πέρα απ’ το αυτονόητο .

Να τηρηθούν οι Νόμοι που είναι ξεκάθαροι και δεν παίρνουν καμιά παρερμηνεία.

Κατ’ αυτούς δε οι υπάλληλοι των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ έχουν δυνατότητα ακώλυτης εξέλιξης και της κατάληψης θέσεων προϊσταμένων Δ/σεων και τμημάτων, η δε υποχρέωση της Διοίκησης είναι να μην δημιουργεί προσκόμματα ως προς αυτό, και οι πλέον άξιοι μετά την κρίση του Υπην. Συμβουλίου και των κριτηρίων του άρθρου 88 του Ν. 3584/07 να επιλέγονται.

B. ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΟΜΕΑ ΣΤΗΝ Ν.Α ΛΑΡΙΣΑΣ

Κύριε Νομάρχη

Για το θέμα των προσλήψεων μηχανικών ΤΕ στην Νομαρχία τα στοιχεία είναι συγκλονιστικά τα τελευταία δέκα χρόνια ,προσελήφθηκε μόνο ένας Υπάλληλος στην Ν.Α.Λ.

Το πρόβλημα είναι τόσο σοβαρό που ενώ την ίδια στιγμή με ευθύνη της Πολιτείας φοιτούν στα ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ το 55% της νεολαίας οι ίδιοι οι φορείς της, να αποκλείουν από το δικαίωμα για εργασία στο Δημόσιο Τομέα των αποφοίτων των ΤΕΙ.

Σε κάθε περίπτωση οι φορείς της Πολιτείας οφείλουν να προβλέπουν κατά 50% θέσεις για τους αποφοίτους Μηχ/κούς Τ.Ε

Για την Ενημερωσή σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτουμε ότι σχεδόν όλες οι Υπηρεσίες στην Ελλάδα τηρούν αυτή την αναλογία και είναι απορίας άξιο, πώς είναι δυνατό, να μην γίνεται αυτό στην Ν.Α Λάρισα την στιγμή δε που στο Νομό μας εδρεύει ένα από τα μεγαλύτερα και καλύτερα Τεχνολογικό ίδρυμα της Ελλάδος.

Κύριε Νομάρχη

Παρακαλούμε όπως πάρετε πρωτοβουλία :

- Για την τροποποίηση- συμπλήρωση του εν λόγω οργανισμού ώστε να εκλείψουν οι διακρίσεις εις βάρος των αποφοίτων Μηχανικών του Τεχνολογικού Τομέα.
- Στους όποιους διαγωνισμούς θα γίνουν από τώρα και πέρα για Μηχ/κούς, να προβλέπονται το 50 % των θέσεων να είναι απόφοιτοι των Ανωτάτων Ιδρυμάτων του Τεχνολογικού Τομέα.

ΜΑΗΣ 2008 - ΑΘΗΝΑ

ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΟΜΗΤΕΔΥ

«ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

- ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ • ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ
- ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ • ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ανακοίνωση

Η ΠΟΜΗΤΕΔΥ τον προσεχή Μάιο, διοργανώνει στην Αθήνα Ημερίδα με στόχο την ανάδειξη των προβλημάτων του επαγγέλματος των Μηχανικών και την επιδίωξη της λύσης τους αφού επικαιροποιηθεί το πεπαλαιωμένο νομικό καθεστώς του 1930.

Στην ημερίδα θα προσκληθούν να συμμετάσχουν φορείς των Μηχανικών (Πανεπιστημίων και ΤΕΙ), τα κόμματα, κυβερνητικοί παράγοντες, Συνδικαλιστικοί φορείς (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ) - Νομικοί - Φορείς Εκπαιδευτικών (Πανεπιστημίων, ΤΕΙ).

Ο χώρος διεξαγωγής της ημερίδας θα καθορισθεί μετά την εκδήλωση ενδιαφέροντος για συμμετοχή εκ μέρους των συναδέλφων. Καλούμε τους συναδέλφους, εφόσον επιθυμούν να συμμετάσχουν στην εκδήλωση αυτή, να δηλώσουν την συμμετοχή τους στην Ομοσπονδία μέχρι 30 Μαρτίου 2008

ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΠΟΜΗΤΕΔΥ